

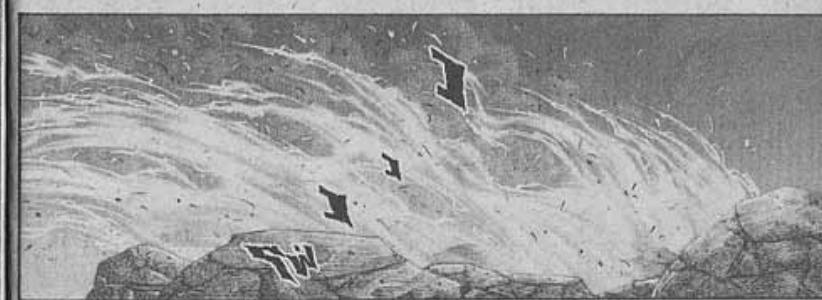
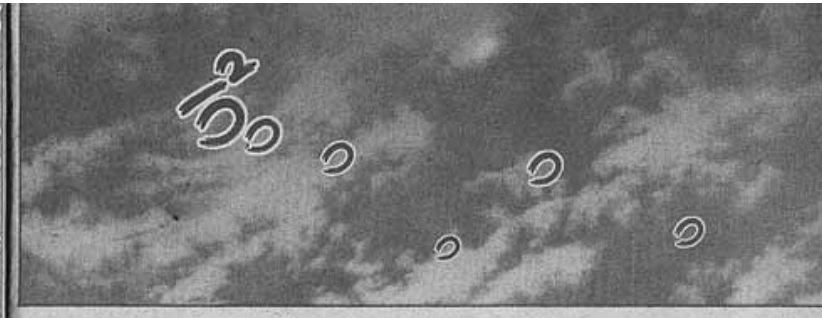
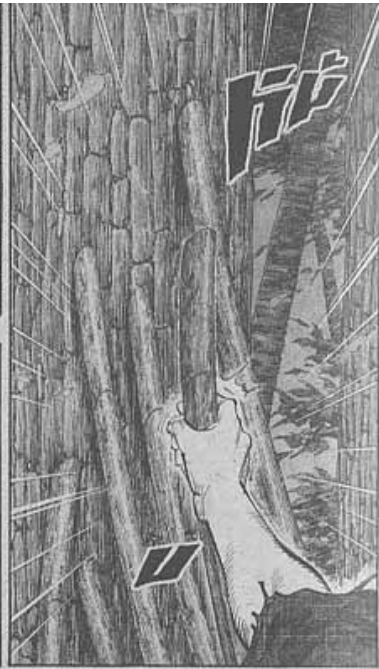
Vagabond

ตอนที่ 60
คืนก่อนวินตอสู่

TAKEHIKO INOUE

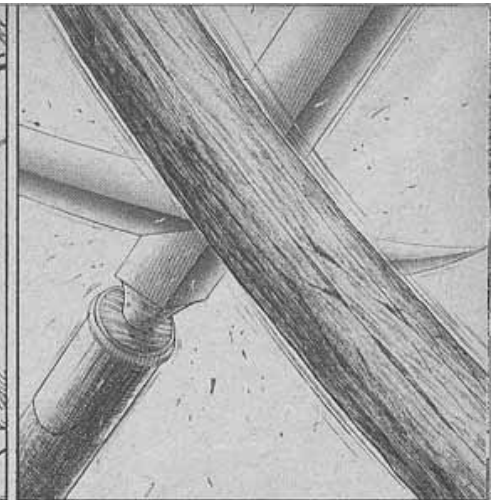
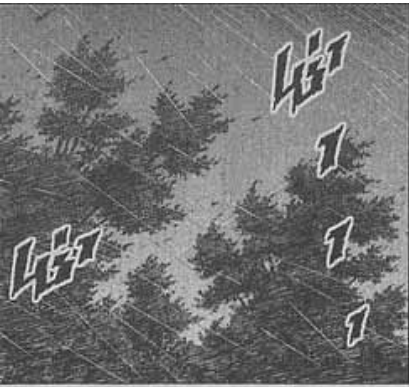
จากบทประพันธ์เรื่อง "บิชามิโดะ มุซาชิ" โดย ฮิโรชิ อิชิฮาระ

ก็ทำ
เท่าที่
จะทำได้

จนถึง
ฤดู
ใบไม้
ร่วง

ตั้ง
แต่
หน้า
ร้อน

วันนี้ไม่มี
อะไรให้กิน
หรอกนะ....

แกเอง
จ้.....

แค่สนอง
ความ
ต้องการ
ส่วนตัว
เท่านั้นเอง

ที่เอ็งทำ
ลงไป
ได้อะไร
ขึ้นมาบ้าง

อยู่ใบ
กลางป่า
กลางเขา
คนเดียว
อย่างนี้

แยก

แยก

แยก

เอาไปใช้
วัดกับอินซอน
ไม่ได้

แต่ถึงแม้จะ
เป็นอินเอ่ย
แกกแกแล้ว

แต่ซาก็ได้ฝึก
กับไฮโซอิน
อินเอ่ยมาแล้ว

ก็ต้อง
พัฒนา
ขึ้นมาบ้าง

เอาไป
ใช้ไม่ได้
แน่

ไม่ว่าใคร
ก็คงได้
เก่งกันไปหมด

ถ้าการฝึก
เพียงแค่
2-3 เดือน
ทำให้
เก่งขึ้นได้

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

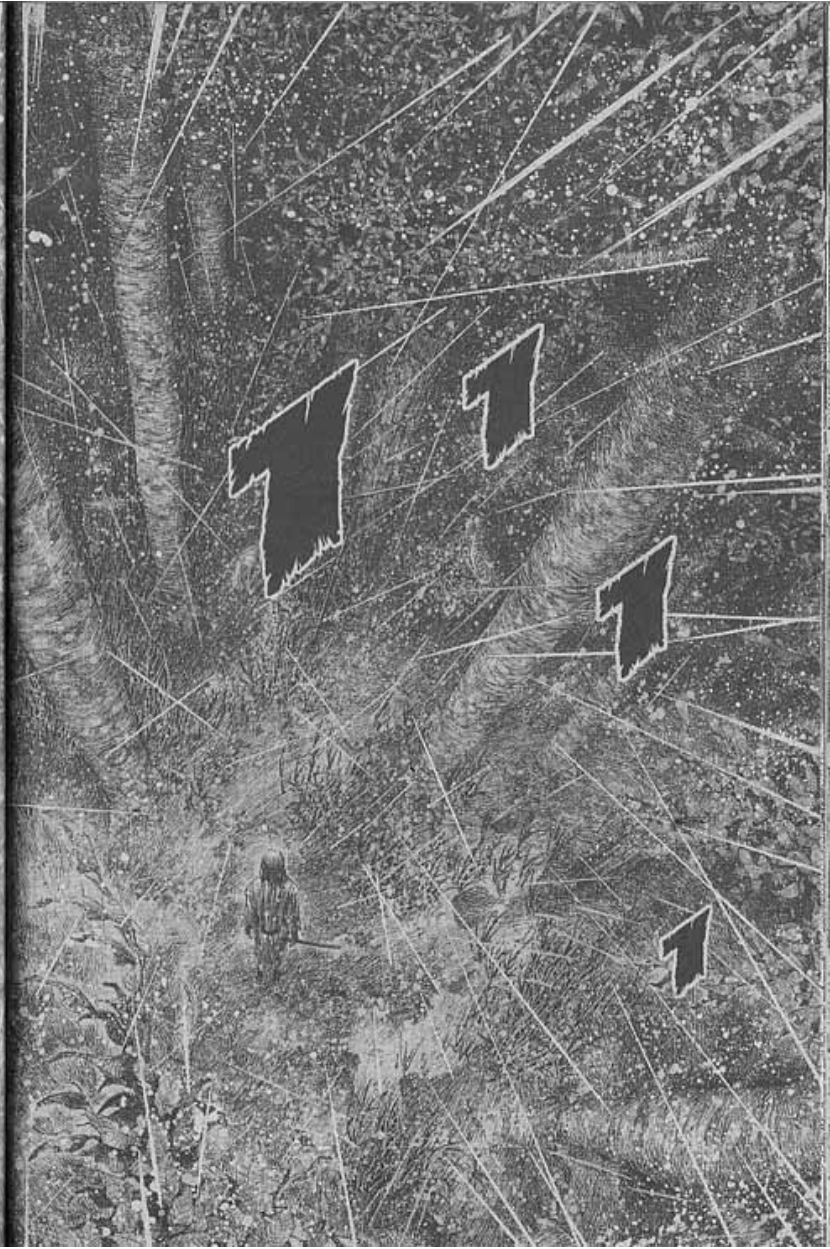
แฮ็ก

ฟู้

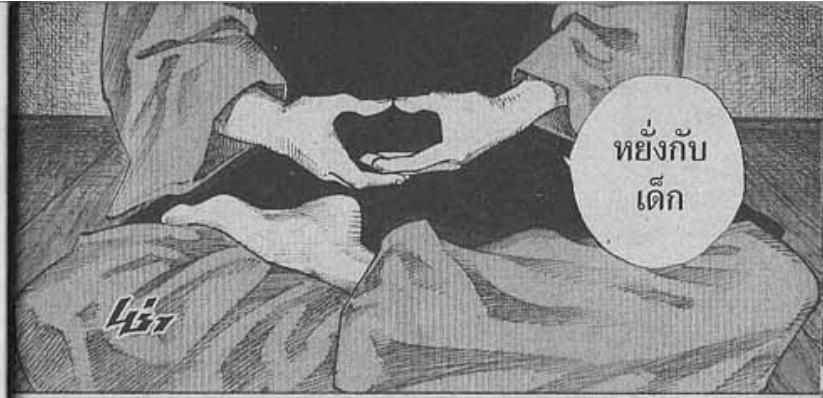
ฟ

Vagabond

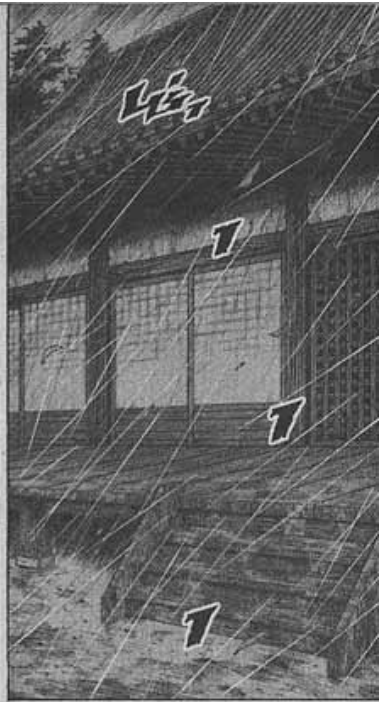
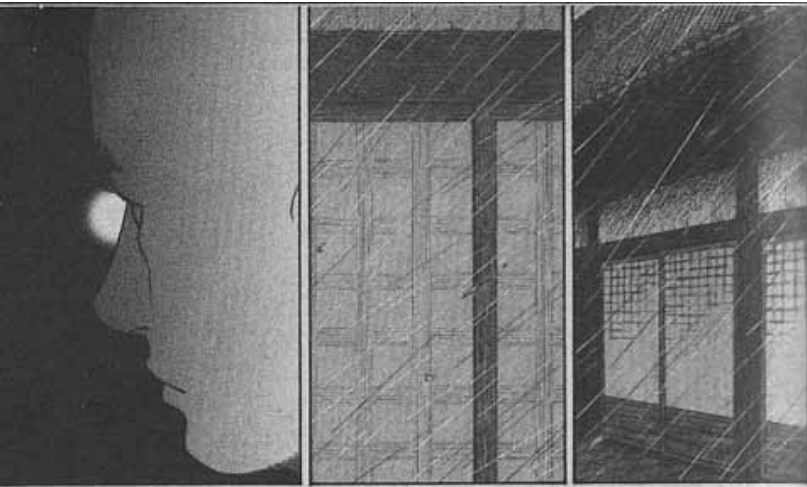

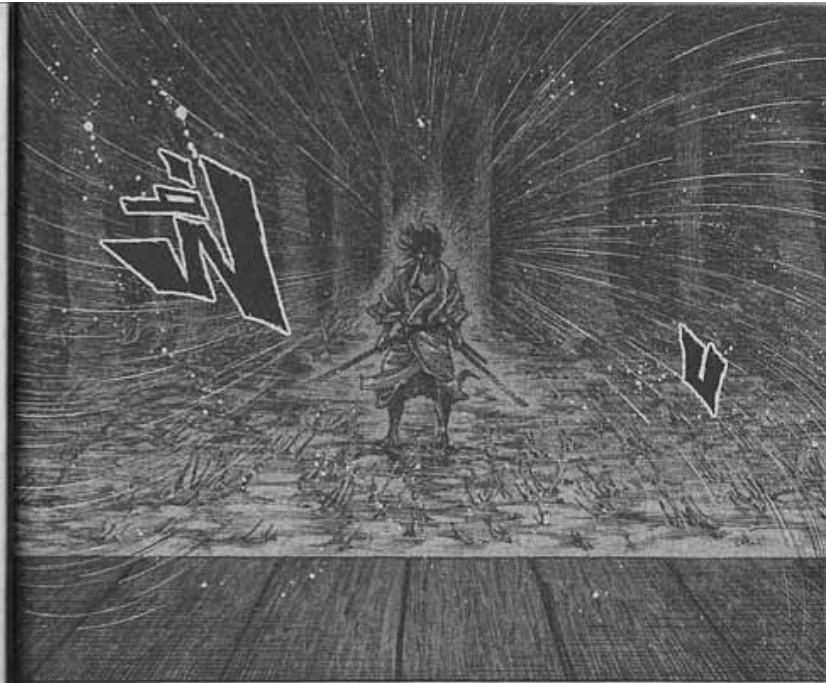

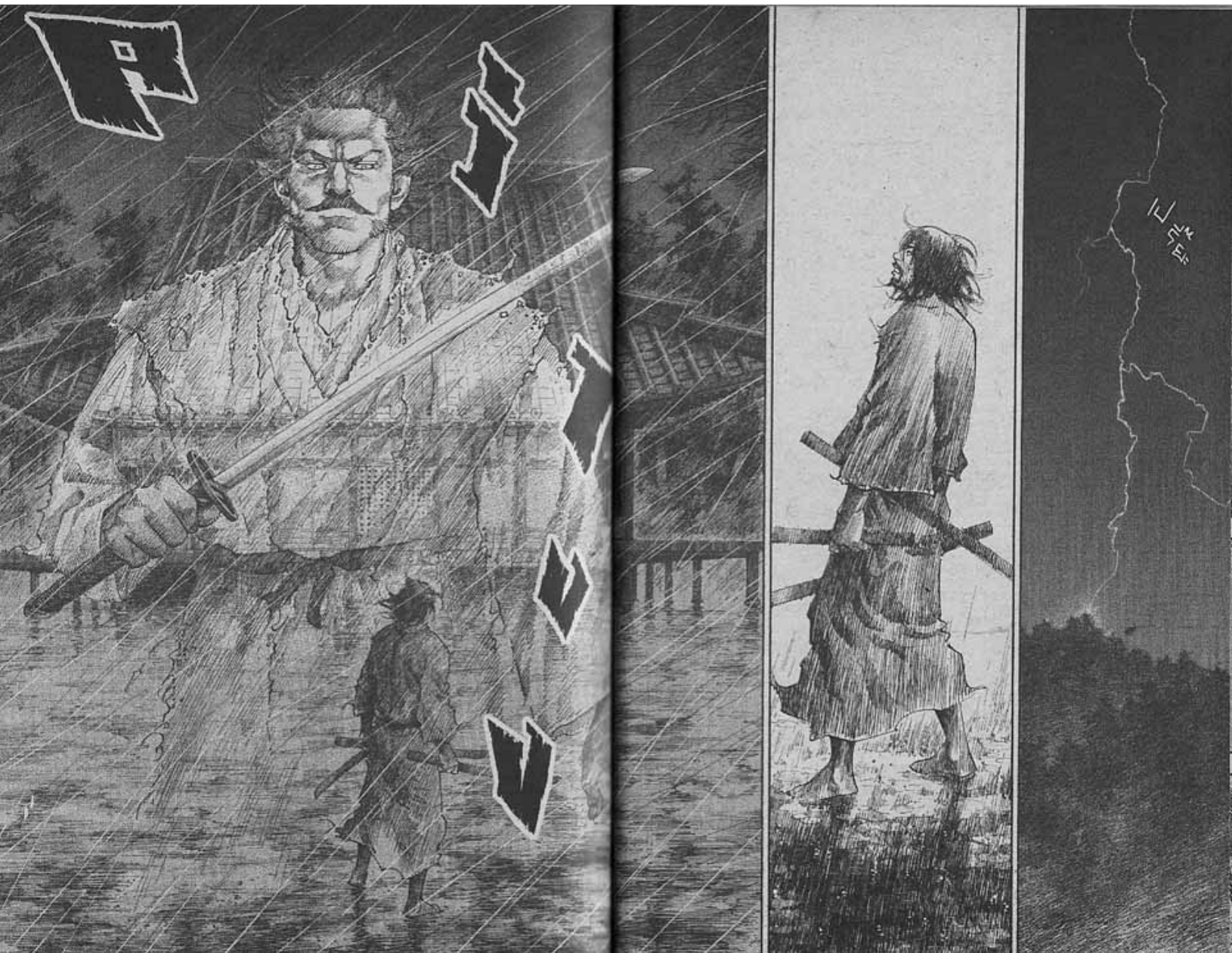
ตอนที่ 61 คืบก่อนวันต่อสู้ 2

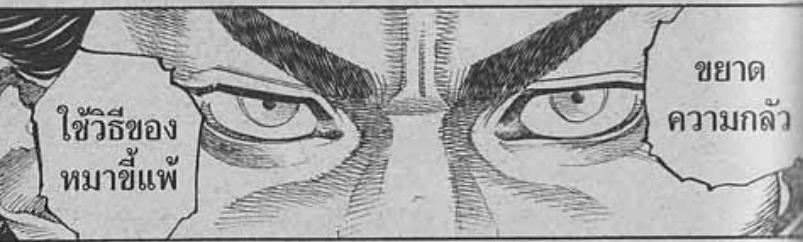

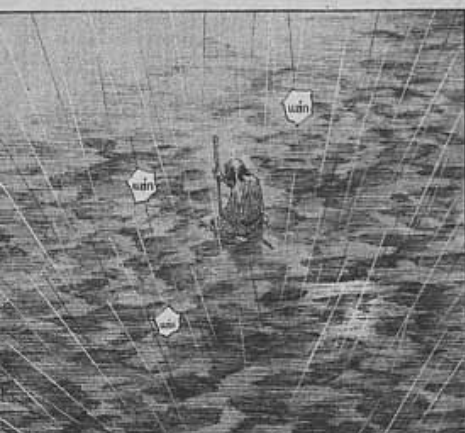

หนึ่งในปรุพี
ต้องเป็นข้า
มุนีไซ
คนนั้นเท่านั้น

ข้าไม่ให้เอ็ง
เกินหน้าข้า
ได้หรอก

อีกไม่นาน
ฟ้าก็จะสว่าง
.....

หาหนทาง
ก้าวหน้าได้
รึยัง.....?

มาตาฮาชิ
เป็นอย่างไร
บ้างน้อ

พายุแรง
เหลือเกิน
...

ทำให้หนักถึง
เซคิงฮาระ

ที่เต็มไปด้วยโคลน
.....

โอซึอู

ไอซึอู

ไอซึอู

มุขานี
เป็นคนมี
พรสวรรค์
ทางด้านนี้ด้วย

มีบางคน
นั่งแกะสลัก
รูปพระ
อย่างตั้งใจ

อาจเพื่อ
ต้องการ
ไม่ให้จิตใจ
อ้างว้าง

แต่มุขานี
ในตอนนั้น

กลับมองเห็น
รูปแกะสลักองค์พระ
เป็นของที่
นำความโชคร้าย
มาให้

ข้า
ไม่ยอม
ตาย

สว่าง
แล้ว

อินชุน
กำลัง
จะมา

เฮอะ

พี่ พี่

ปีศาจ
อย่างข้า
เนี่ยเรอะ

คนที่ถูก
เรียกว่า
.....

ไฉ่บ้า
เอ๊ย

คนอย่างข้า
เนี่ยเรอะ
ฮือวอน
ขอรองพระ?

ตอนที่ 62 ฟ้าสว่าง

ต่างกับ
พวกเอ็ง

ข้าเป็น
ลูกของ
นักรู้

ข้า
ก็คือ
ข้า

ไอ้
ผีร้าย
!

ไอ้
ปีศาจ

ไอ้ลูก
ปีศาจ

คนต่าง หลบหนี ข้า

แล้วข้าก็ ชิ่งหลบหนี ผู้คน

ออกไปจาก หมู่บ้าน กระจัดฉัน

ข้าจะ ออกไป

แต่ความ จริงแล้ว .....

ข้าจะไป ตามทาง ของข้า เพียง คนเดียว

ขอให้ท่าน
คุ้มครอง
ให้โอซึ
มีความสุข
ด้วยเถิด

โอซึ

ขำมีเอง
เพียงคนเดียว
เท่านั้น

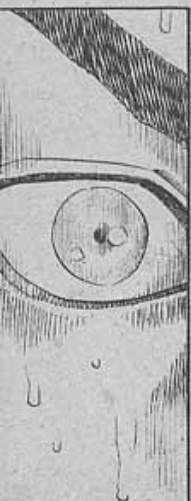
ข้าสนกมาก
ที่ได้
คุยกับเอง

ความจริง
แล้ว

ช่าง
จับจ้อย
จริงตุ

๗๗

ถ้าเรา
จะต้อง
ตาย

ก็ไม่เห็น
เป็นไร

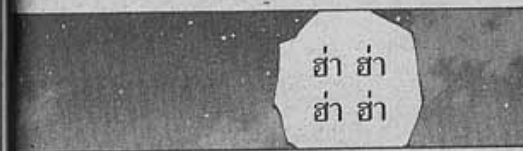
น่าฆ่า
โธ่เอ๊ย
เรา!?

ชีวิตยาว
ขึ้นไปอีก
1 วัน
ฮะ
ฮะ

ฮ่า ฮ่า
ฮ่า ฮ่า
ฮ่า

ฮ่า ฮ่า
ฮ่า ฮ่า

ก๊าก ฮ่า
ฮ่า ฮ่า
ฮ่า ฮ่า

อ๊ะ
!?

น่าจะดีใจ
เสียด้วยซ้ำ

คู่ประตือ
โฮโซอิน อินซุน
คนที่เก่งกาจ
ที่สุดในปรุพี

ถ้าคนนี่
จะเป็นคู่ต่อสู้
คนสุดท้ายของเรา
ก็ไม่เลวเลย

อืม

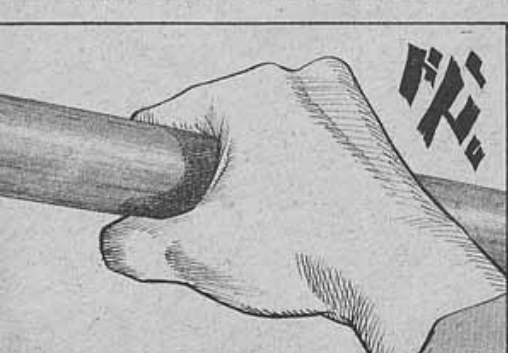

มุซาชิ
!!

เจอแล้ว
!!

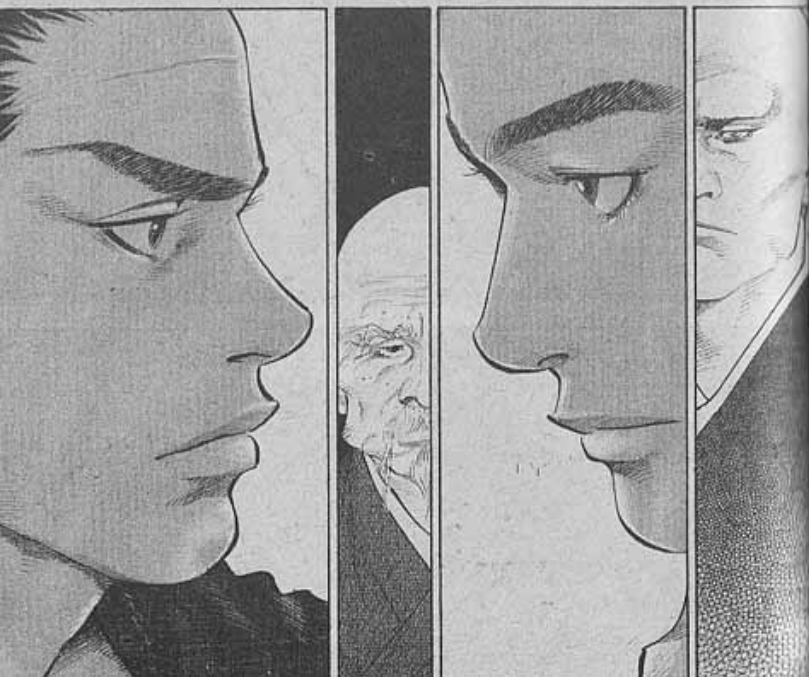
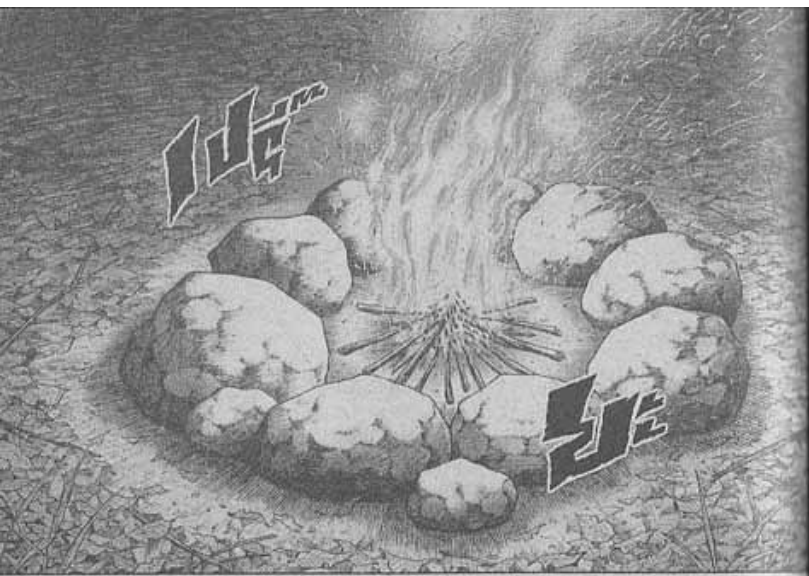

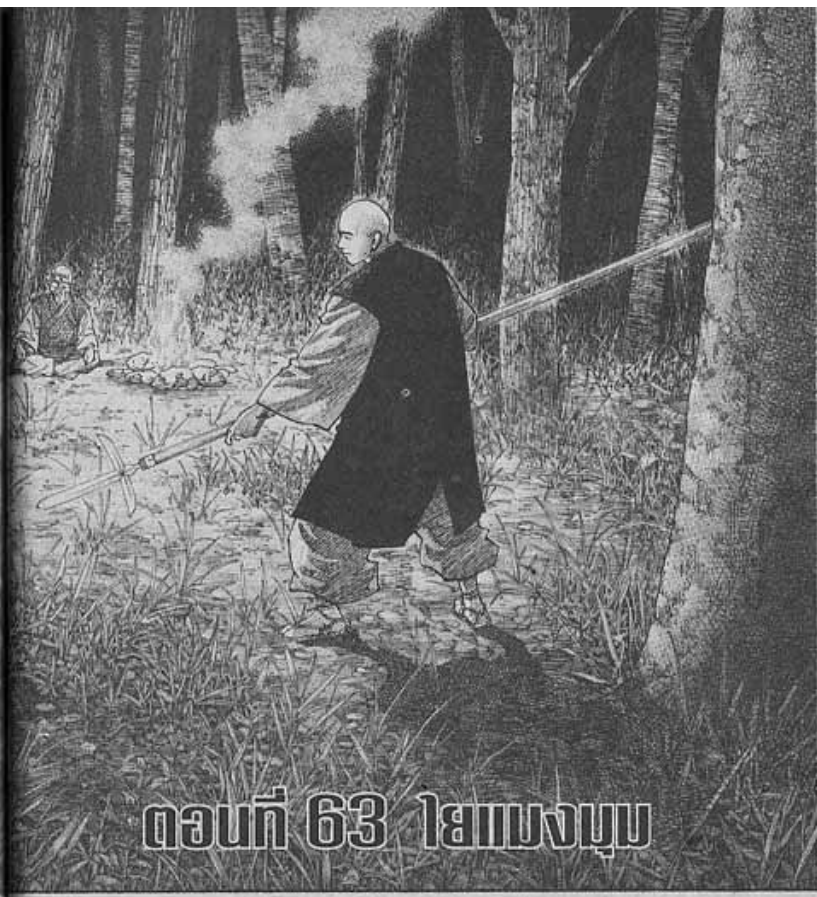
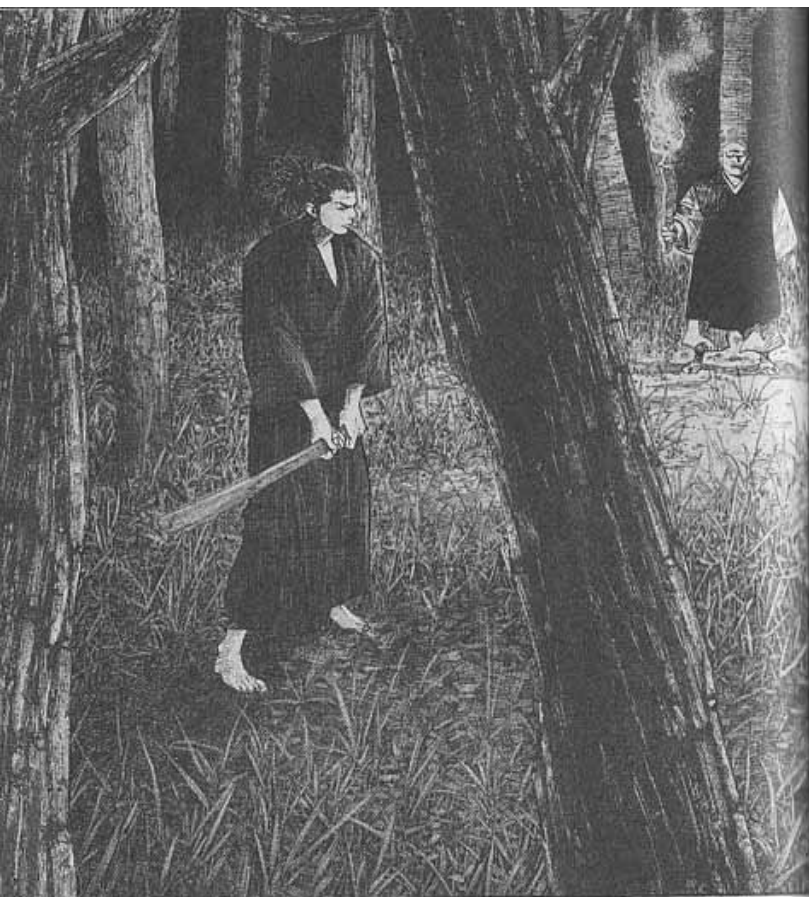

Vagabond

ตอนที่ 63 โยมาฆงมูบ

ในฐานะ
ที่ข้าเป็นพระ
ข้าต้องถามเจ้า
อย่างหนึ่ง

แจบ

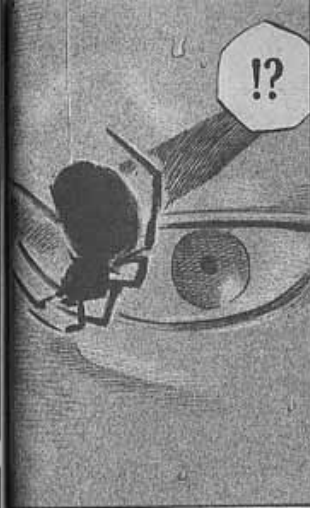

รอ
ก่อน

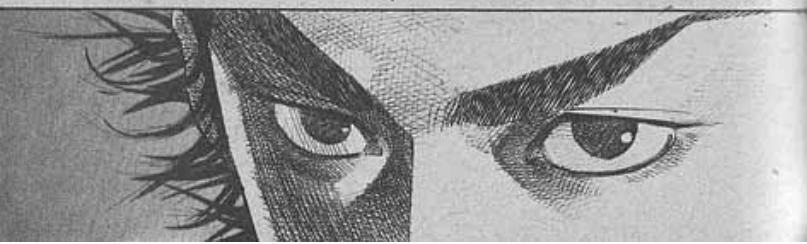
มุซาชิ

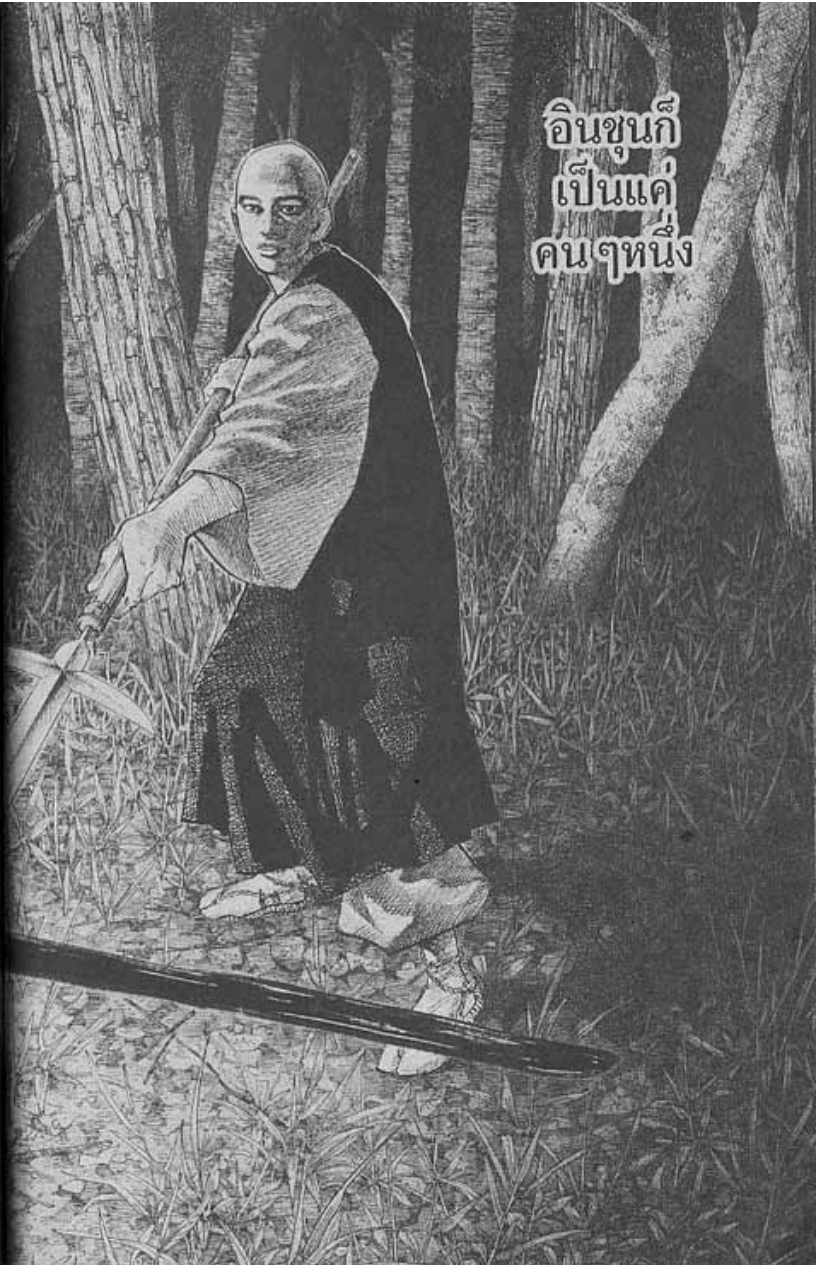

คนๆ
หนึ่ง

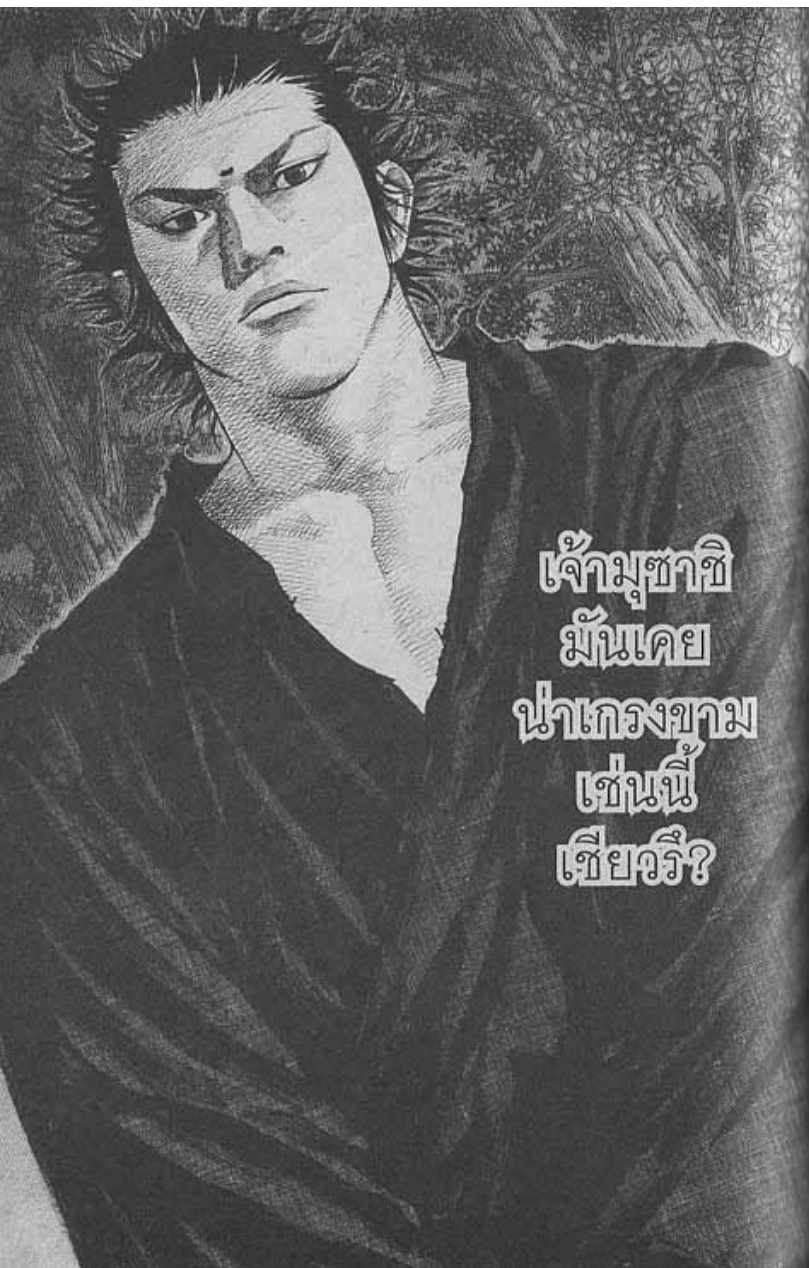

อินชุนก็
เป็นแค่
คนๆหนึ่ง

จิตโศก
ที่แตกสลาย
ข้ามเข็มนาฬิกา
คนละทิศ
ละทาง

มันรวม
อยู่ใน
ตัวเจ้า

เจ้ามูซาชิ
มันเคย
น่าเกรงขาม
เช่นนี้
เชียวรี?

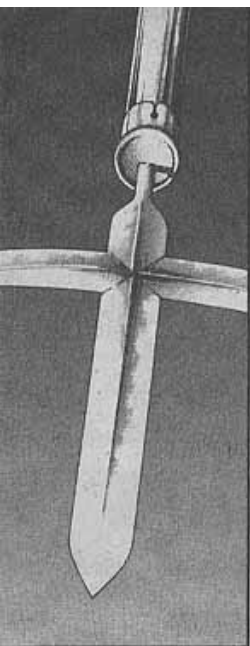
หรืออาจจะ
เป็นเพราะ
ความมืดมิด
ที่อยู่
ข้างหลังมัน

อาจจะ
เป็นเพราะ
เปลวไฟ
ที่พริ้วไหว

หรือเป็น
เพราะเงา

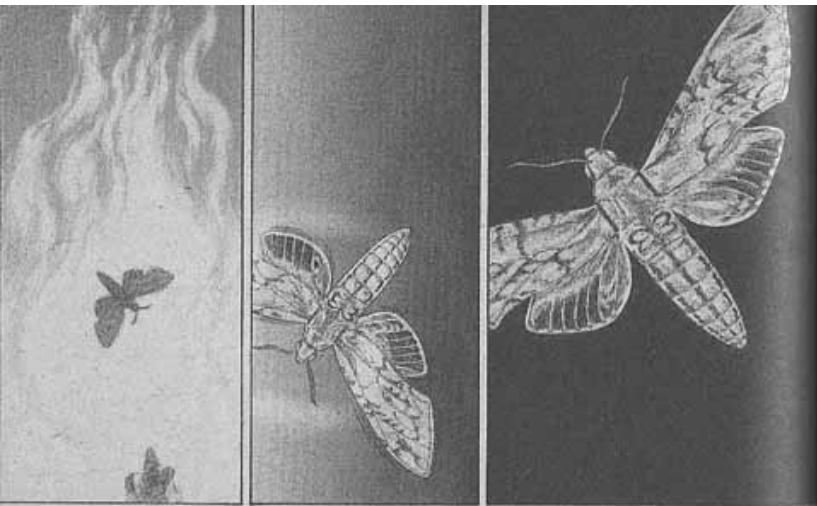

Vagabond

เคลื่อนไหว
ไม่ได้
ต่างหาก

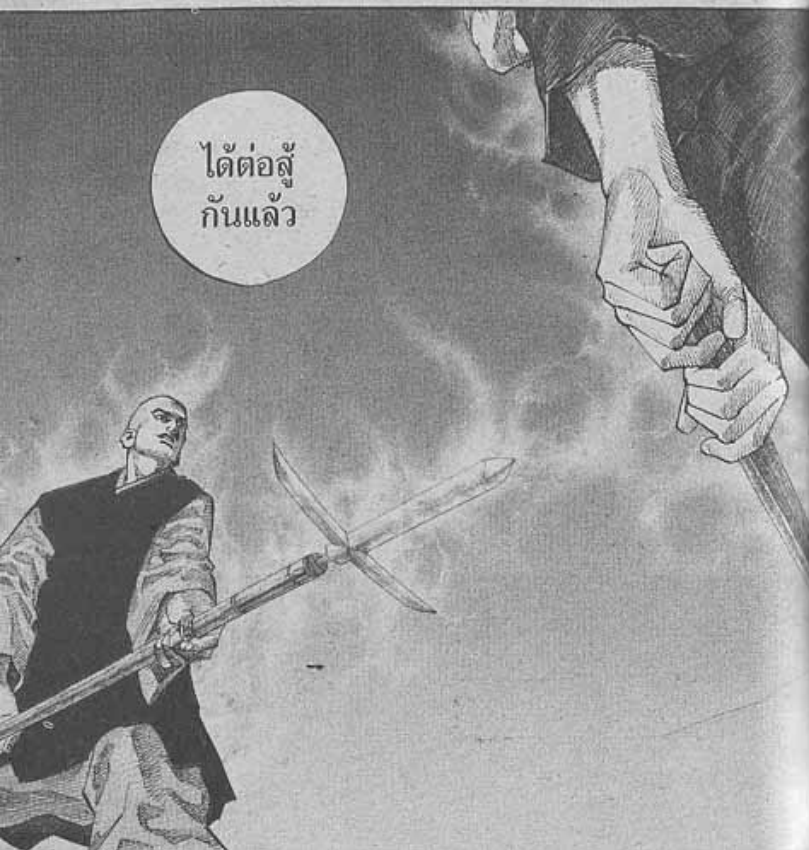
ไม่มีใคร
เคลื่อนไหว
...ไม่ดิ

ตอนที่ 64 ป่าละติน

จิตและ
วิญญาณ

ของ
สองคน
นั้น

ได้ต่อสู้
กันแล้ว

อะกน
+
เอย

มุซาซิดคง
ไม่เคลื่อนไหว
ง่าย ๆ.....

ความกลัวต้อง
ได้กัดลึกเข้าไป
ในร่างมันแล้ว
แน่นอน

ซำรุ

แต่ทำไม
อินซุน....
ไม่เคลื่อนไหว
.....!?

แจบ

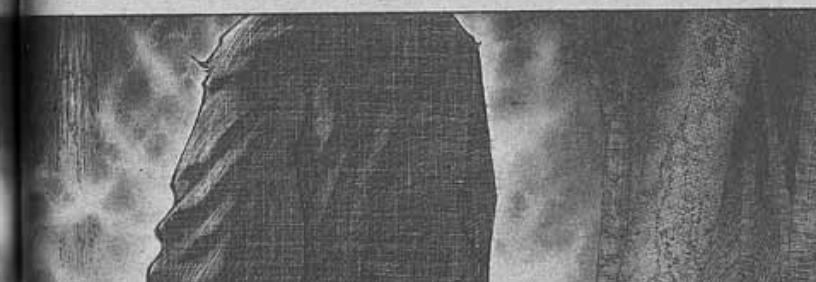
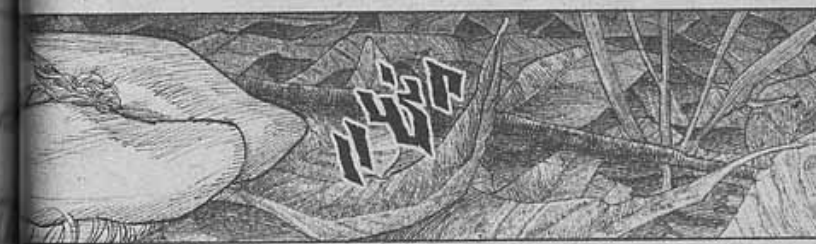
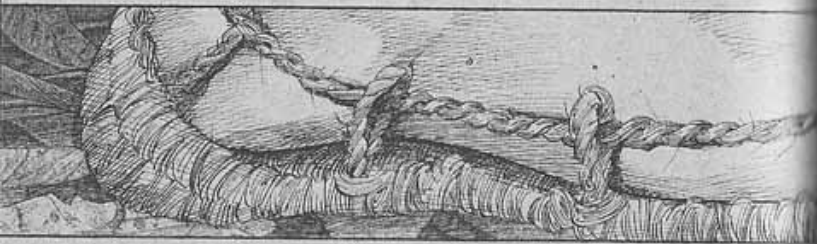

กำลังต่อสู้
กันอยู่

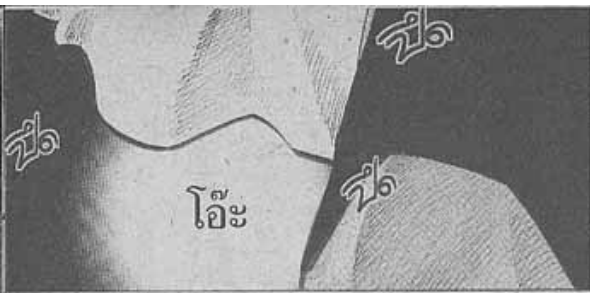

ถ้าไม่พุ่ง
เข้าทำหั่นกัน
จะไม่ใช่การ
ต่อสู้เช่นนั้น
รี?

เอ้อ
?

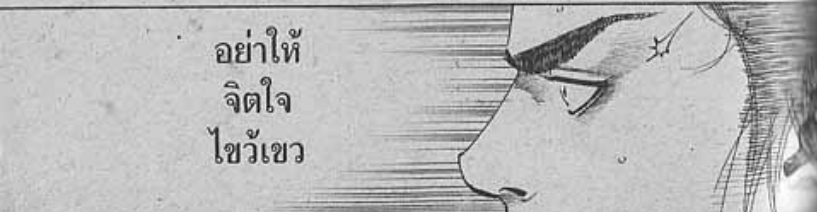

มัน
จะใช้
ทอก

ไม่
นึก
ว่า

ปัง

อย่าให้
จิตใจ
ไขว้เขว

จึงจะ
เรียกว่า
ดู

แต่ถ้าจะดู
จงดู
ทั้งหมด

ถ้ามอง
จากฟ้า
นั้น

ข้าและ
อินซุน
ก็
ไม่ต่าง
กัน

เอ็งก็จะ
ฟันดาบ
ไม่ได้

๘๘๘๘๘๘

ถ้าจิตใจ
พะอึก
พะอวน

“เปรียบดั่งฟ้า
และดินมี
4 ฤดูกาล

หา
?

การฝึกฝน
ของคนก็
เช่นเดียวกัน

จะวนไปมา
ตั้ง 4 ฤดูกาล
นั้น”

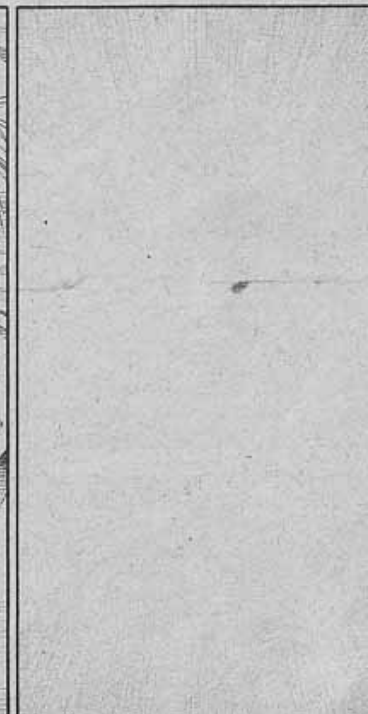

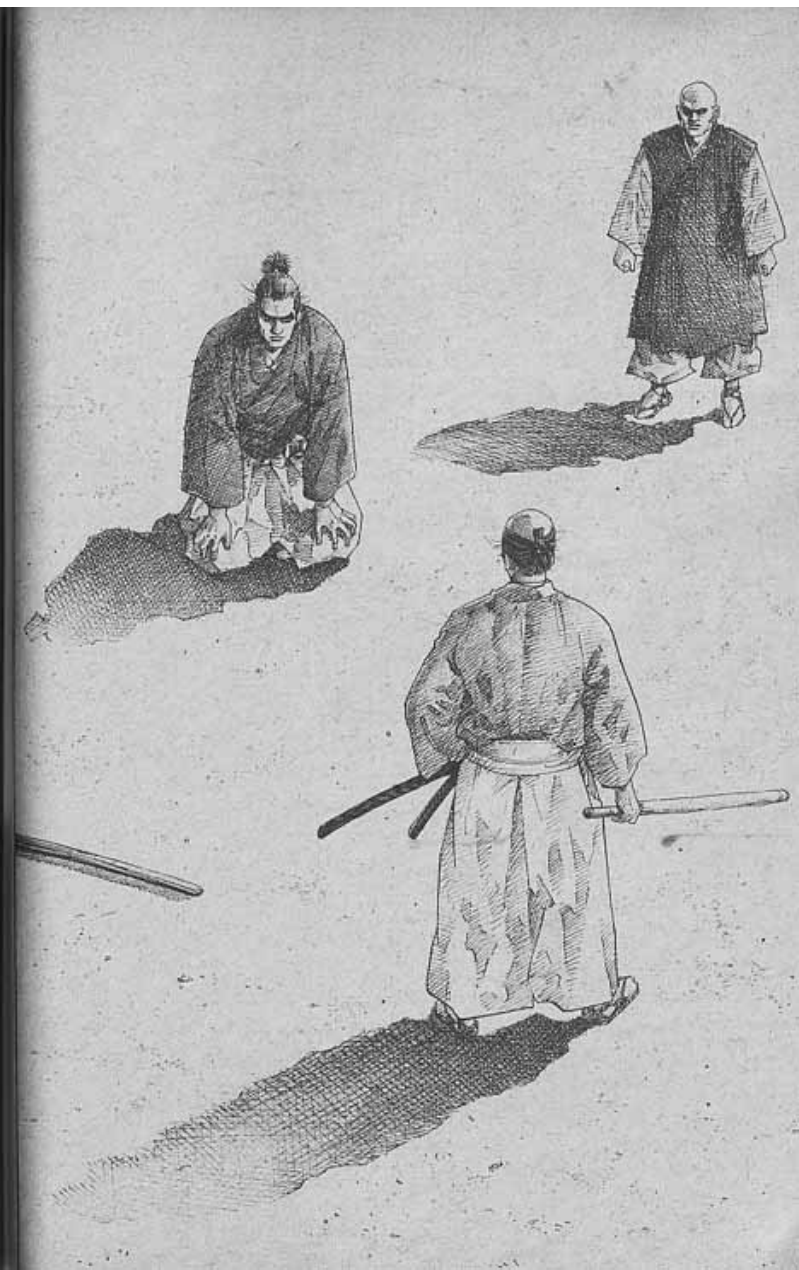
ฟ้าและดิน
คือธรรมชาติ
.....

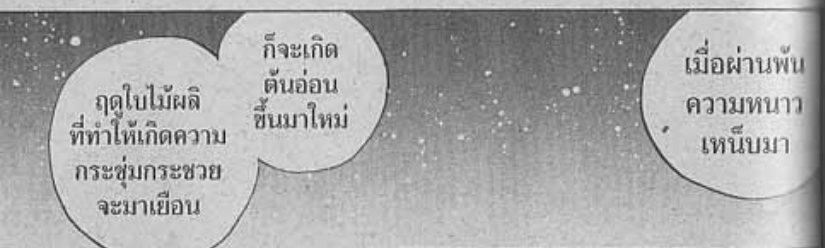

ทำไม
ถอยหลัง
!?

อินซุน

Vagabond

มันยืม
.....?

ทั้ง ๆที่กำลังจะ
ประมือกับอินซุน
มันยังมีอารมณ์
ยืมเรอะ.....!?

ไม่น่า
เชื่อ

โธ๊ะ
อ้อๆ

อย่าทำให้
ศัตรู
ในใจเจ้า
ยิ่งใหญ่
ขึ้นสิ

白拍子

การได้ยินอยู่
บนขอบเหว
แห่ง
ความตาย

ที่เรา
ไม่เคยเจอ
ก็คือ
การต่อสู้
จนถึงชีวิต

คู่ต่อสู้ที่แท้จริง
สักในเอกภพ
เป็นเดิมพัน
ที่ไม่สามารถ
เอาชนะได้

ที่เจอ
ต้องการคือ
สิ่งนี้เท่านั้น

ใจ
ฮันดี
ต้อนรับ
!!

ข้าคนๆนี้
จะเป็น
ศัตรูที่
แท้จริงนั้น

ใช่ใช่
มุกาจิ
ที่เจอ
เคยรู้จัก

ดีมาก
พลังอัน
เข้มเขี่ยม
นี่

เดี่ยว
เดี่ยว
ก่อน

!!

ที่ผ่านมา
เราไม่ได้ต้องการ
ต่อสู้กับคนที่
แข็งแกร่งไร้?

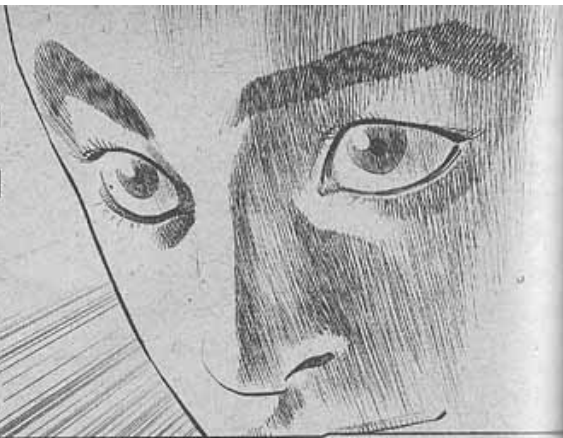
ที่เรียกได้ว่า
แข็งแกร่ง
เกือบสูงสุด
ไม่กลัว
หนักไหน

เรา
มาถึง
ระดับ

จะไม่มีผู้ใด
เทียบเทียม
ข้าได้
ในแผ่นดินฟ้า
และผืนดิน

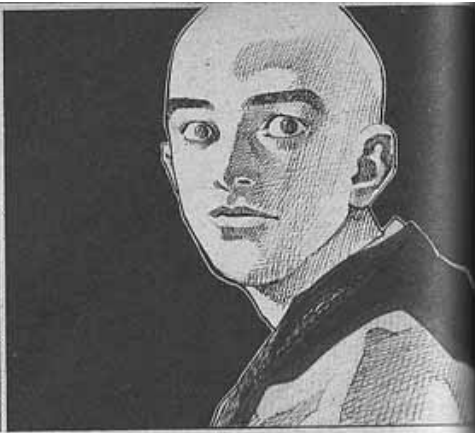

หลังจาก
การ
ต่อสู้
ครั้งนี้

ย่า
อาห์

ตอนที่ 65 สิ่งสืบทอด

ไม่เป็นไร
แล้ว

แต่ว่า

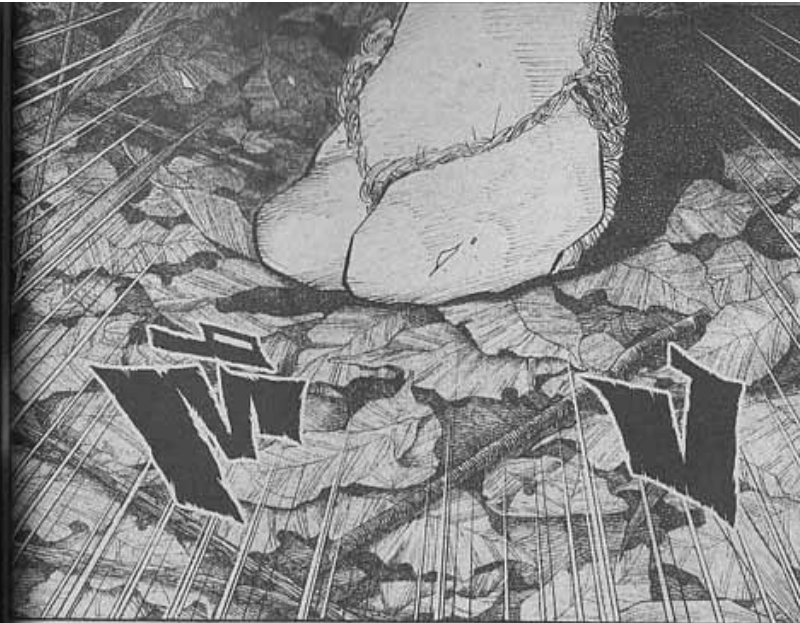
ชนดา
ย้าวยาว

เราเห็น
ทุกอย่าง

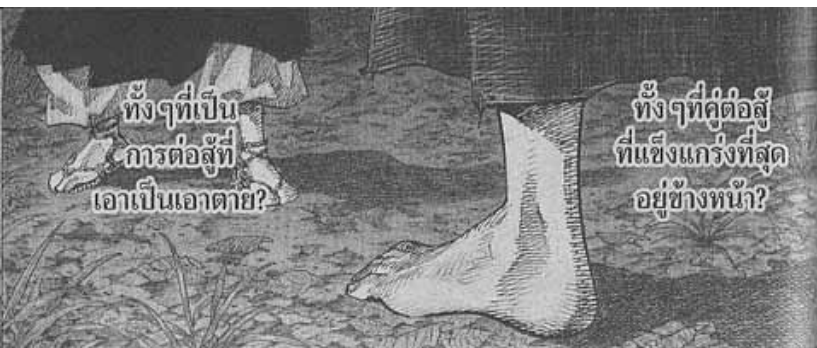

ข้อใจอยู่
อย่างนี้

!!

ทั้งๆที่เป็น
การต่อสู้ที่
เอาเป็นเอาตาย?

ทั้งๆที่คู่ต่อสู้
ที่แข็งแกร่งที่สุด
อยู่ข้างหน้า?

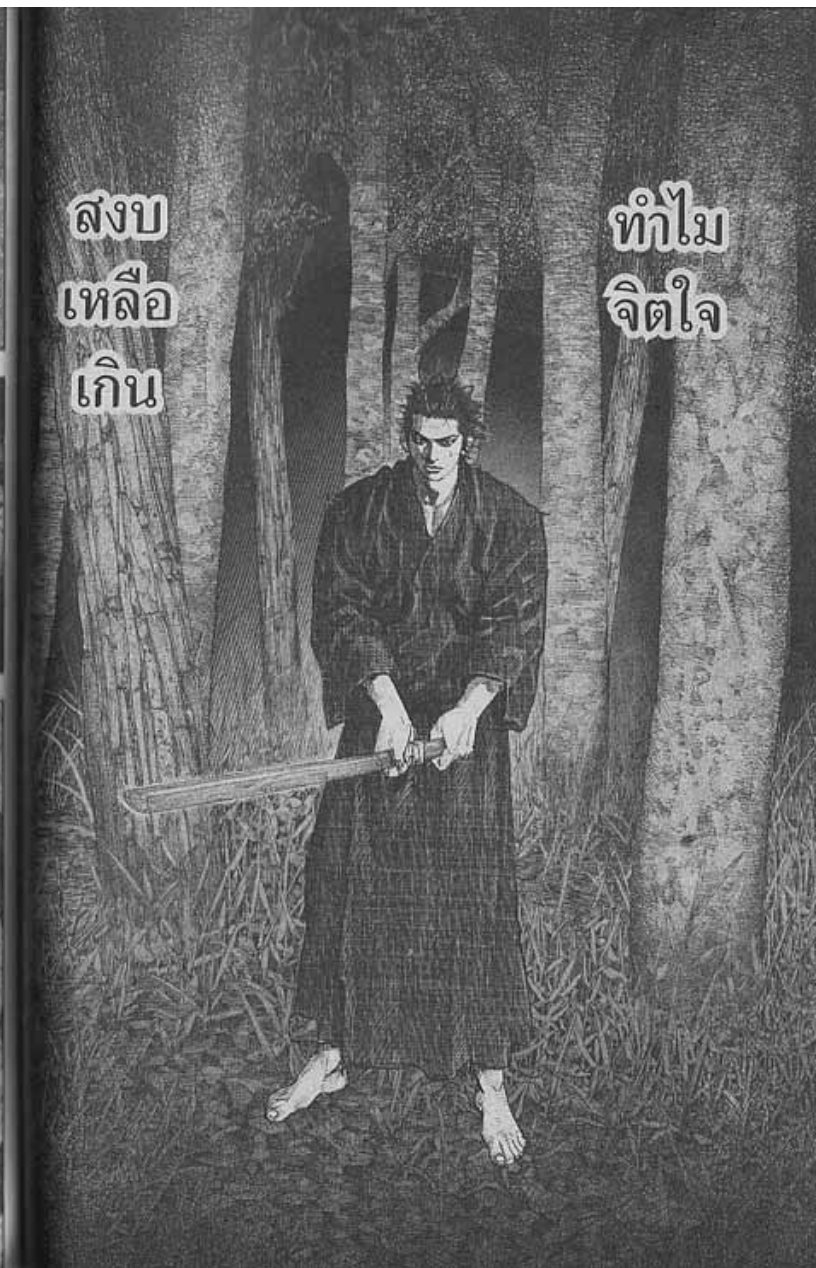

เย็น
เฉียบ

หัวใจ
ของเรา

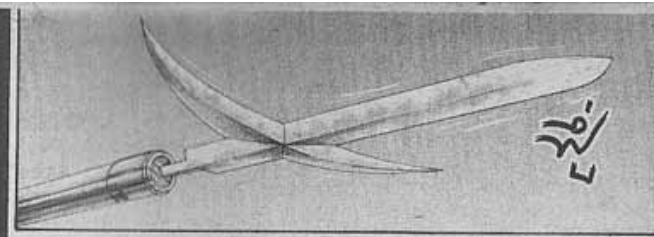
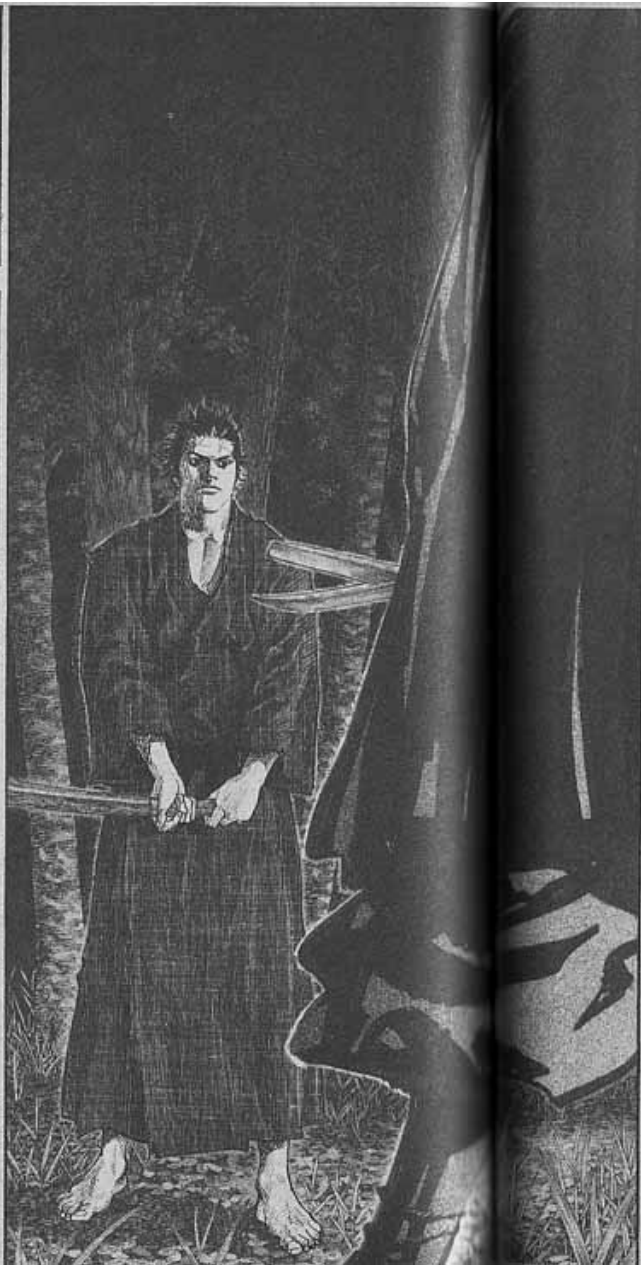
เห็นแม้กระทั่ง
ใบไม้ที่อยู่
ข้างหลัง...!!!

สงบ
เหลือ
เกิน

ทำไม
จิตใจ

เองก็คิด
อย่างนั้น
เหมือนกัน
หรือ?

ปะ...
เปล่า...
แต่...

ในฐานะ
มนุษย์
.....

นิสัยของ
อินซุนนั้น....
มีบางครั้ง
จะพูดว่า
ยังไม่ได้
เข้าใจ
ลำบาก
.....

และการ
ต่อต้าน

การที่
ไม่สามารถ
เข้าใจได้
.....

มีหน้าซ้ำ
การที่มีข่าวว่า
ท่านอินเฮยฝึก
วิชาให้มุซาชิ

จึงนำมา
ซึ่ง
ความกลัว

อะกน
เฮีย

ความ
ดูเด็ด
หาหมด

จ้ออยู่
บนแหละ

พวกเมียวเอ
เลยยังได้ใจ

ในสำนัก
ปั่นป่วนมาก
.....!!

เนื่องจาก
เจ้าเป็นคนที่
ฝีมือใช้ได้
ข้าจะบอกให้
แล้วกัน

ใน
เวลานี้
.....

มีคน
ที่ไม่ชอบอินซุน
หัวหน้าสำนัก
รุ่นที่ 2
อยู่มากมาย

.....

ไม่ใช่
ศิษย์

แต่ว่า
.....

ท่าน
ฝึกมัน
!!

ทำไม
ชอรบ
!?

คนที่
ต้องการจะ
ฆ่าอินซุน
!!

มันคงรู้ตัวถึง
ระดับของฝีมือ
อยู่แล้วแหละ

...เมียวเอ
หรือ?

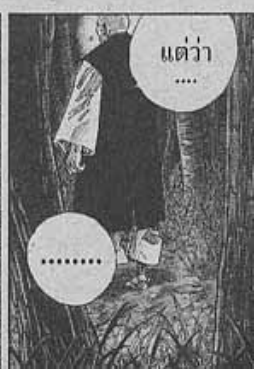
เมื่อเปรียบเทียบ
กับท่านอินเฮยที่มี
จิตใจนิ่งและ
กว้างขวางแล้ว
ท่านอินซุน---

อย่าเอา
ไปเปรียบ
เทียบ

คือ
เอื่อ
.....

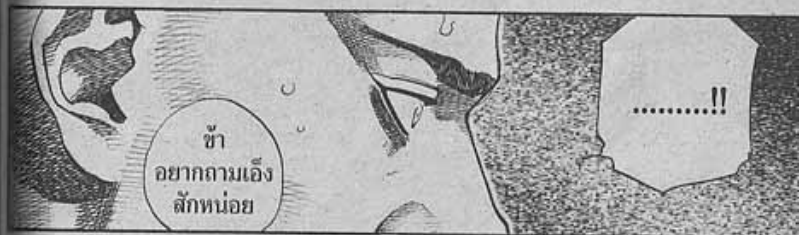
อะไร
อีก

แต่ว่า
.....

อีกไม่นาน
ข้าก็จะตาย

ข้า
อยากถามเอง
สักหน่อย

.....!!

เกิดมา
ในโลกนี้
ทำไม?

ข้า
.....

โฮโซอิน
อินเอย์
อาจารย์
เจ้าสำนัก....

ยังอยู่ที่นี้
ในนี้

สิ่งสำคัญที่ข้า
ได้รับสืบทอด
มาจากอาจารย์
ของข้า

และสั่งสอน
ให้แก่คนรับหลัง
เช่นข้าเพื่อ
สืบทอดต่อไป
.....

นั่น
ก็เพื่อ
.....!!

เป็นศาสดา
ของวิชาทอกของ
โฮโซอินยังงิลละ
ซอรับ!

โอ้วชา
นะนะ

ยังตาย
ไม่ได้
!

ข้ายังตายไม่ได้
ถ้าข้ายังไม่ได้
สอนให้อินซุน

ก็จริงอยู่หรอก
ที่ข้าเป็นคนคิด
วิชาบางอย่างขึ้นมา
แล้วดัดแปลง
สั่งสอนให้ทุกคน

เอ๊ะ
!?

ไม่ใช่
บางอย่าง
ซอรับ

ทั้งหมด
ซอรับ!

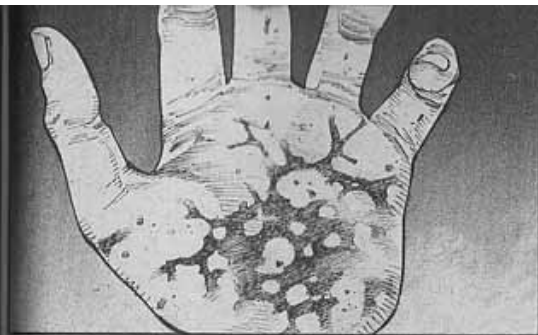
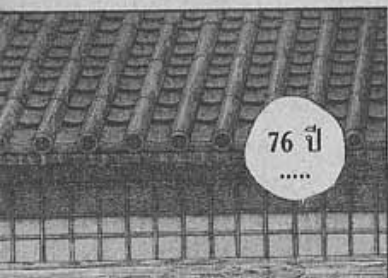
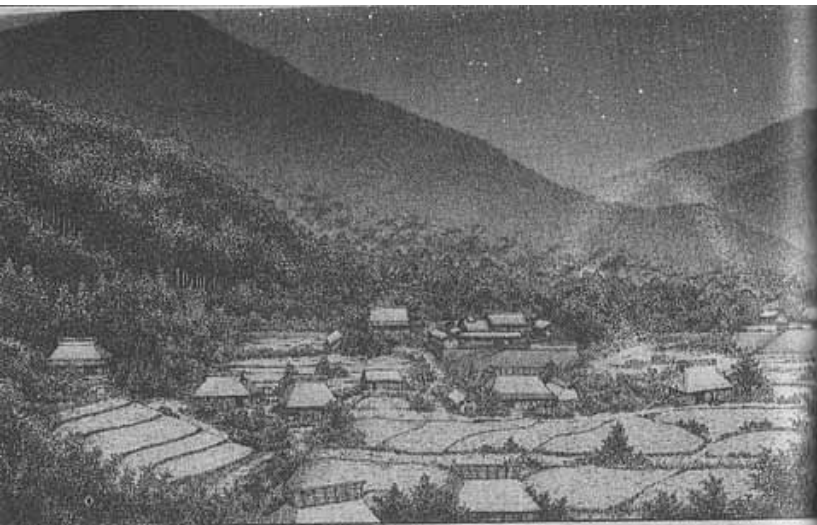

ว่าข้ายังไม่ได้
สอนสิ่งที่
สำคัญที่สุด
ให้แก่รุ่นที่ 2

แต่ว่า
นะ

ตั้งแต่ที่ข้าแก่ตัวลง
ร่างกายชยับไม่ค่อย
จะไหวเนี่ย.....
ข้าก็เพิ่งรู้อ่านึก

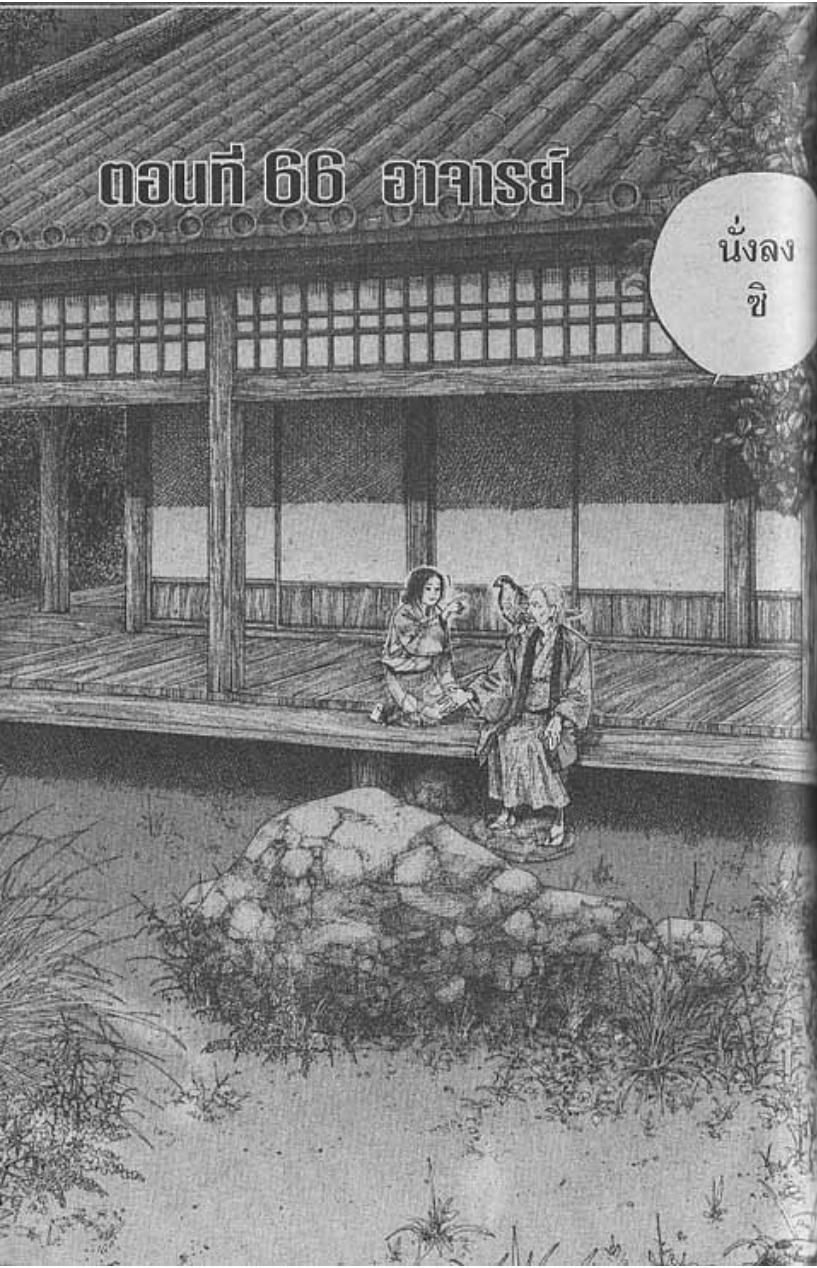

ตอนที่ 66 อาจารย์

นั่งลง
ซี

ยังน้อยไปเจ้าคะ!!
ท่านยังอยู่ได้อีก
30 ปี เจ้าคะ!!

โอซึ

ไม่ทราบว่
ท่านเป็นใคร
ขอให้แสดงตัว
ออกมา

หลายวันแล้ว
ท่านคงเบื่อ
ที่จะเฝ้ามองอยู่
ในความมืดแล้ว
กระมัง

เดี๋ยวจะ
เป็นหวัดนะ
เจ้าคะ

นอน
ไม่หลับหรือ
เจ้าคะ?

เปล่า
.....

นั่งอยู่
ตรงนี้ละ
โอซื่อ

พอเป็นหวัด
แล้ว จู่ๆไปก็มี
นะท่าน.....

ข้าทราบว่า
เป็นการ
เสียมารยาท

.....
โยชิโอะกะ

.....
แต่ว่า

ข้า
กือน.....
กำลัง
หลงทาง

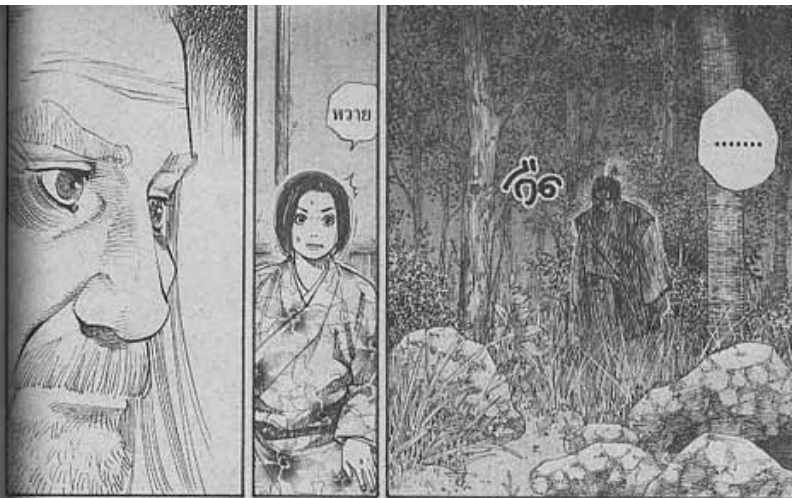

ช่างน่าอาย
เสียจริงๆ

หรือบางที
ข้าอาจจะ
เป็นบ้าไปแล้ว
ก็ได้

ทั้งๆที่ได้เจอ
กับคนซึ่ง
ฝีมือเกินกว่า
ข้าจะเข้าใจ

ขนาดยังไม่ได้
ประมือกัน
ความภูมิใจ
ในตัวเองที่เคยมี
ก็เหือดหาย

พวย

จ้าว

.....

ศิษย์ของ
โยชิโอะกะ
เซจуро แห่ง
เคียวฮาจิรว
.....!!

ข้าชื่อ
กือน โทจิ

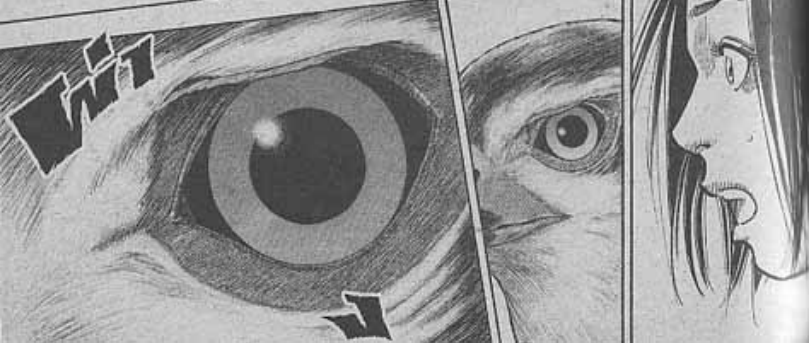
เพียงแต่
สุดท้าย

ข้าไม่เคย
กลัวตาย

ข้าอยาก
ทำตาม
ที่ได้ฝันไว้

ข้าจะ
ยอมตาย
ด้วยฝีมือ
ของท่าน

ท่านชายชื่อ
เซคิซุไซ
มูเนะโยชิ
ท่านผู้เป็นหนึ่งใน
ปรุที

เหตุผล
เอาแต่ใจตัว
เหลือเกิน
....

นั่งลง
อย่าลุก
!!

ท่าน ?

เกิด
อะไร
....

อ๊ะ
!?

แก
เป็นใคร
!?

หา
....!?

เข้ามา
ได้อย่างไร
!?

ปกติ แกจะ
ตายไปแล้ว
นะเนี่ย!!

เดินซิจโร่
แห่งโซชิโอะกะ
ตายไปแล้ว....
ก็เบาใจ

ลูกศิษย์
ของเซจโร่
โผล่มาจาก
ไหนก็ไม่รู้
....

ไอ้บ้าเอ๊ย
!!

ถ้าท่านหลงทาง
ท่านก็ควรจะไป
หาอาจารย์ของท่าน
ไม่ควรจะมาที่นี่

ท่าน
ก็อน

ข้าเพิ่ง
เคยเห็น

ท่าน
.....

เป็น
ครั้งแรก
.....

เป็น
คืนอะไร
กันเนี่ย
.....

.....

นอนกัน
ดีกว่า

เป็น
ครั้งแรก
.....?

เห็นอะไร
.....

ยุทธวิธี
รบ

ยิ่งท่านเป็น
หนึ่งเดียวกับดาบ
มากขึ้นเท่าไร ก็
เกิดภาพหลอนไม่ว่า
วันใดก็ตามหนึ่ง....
แต่ที่ว่า

ท่าน
ไม่ได้

อยู่ในโลกนี้
เพียง
คนเดียว

หมอนัน
มันตายไปแล้ว
หรือยัง?

แต่ท่าน
นายใหญ่
ไม่เหมือน
กันเลย.....

คนนี่ที่
เป็นเพื่อน
สมัยเด็ก

ที่บ้าน
มียาโมโตะ
ไซมัย?

อู๋ย
ยังไม่ตาย
เจ้าคะ
ชื่ออะไร?

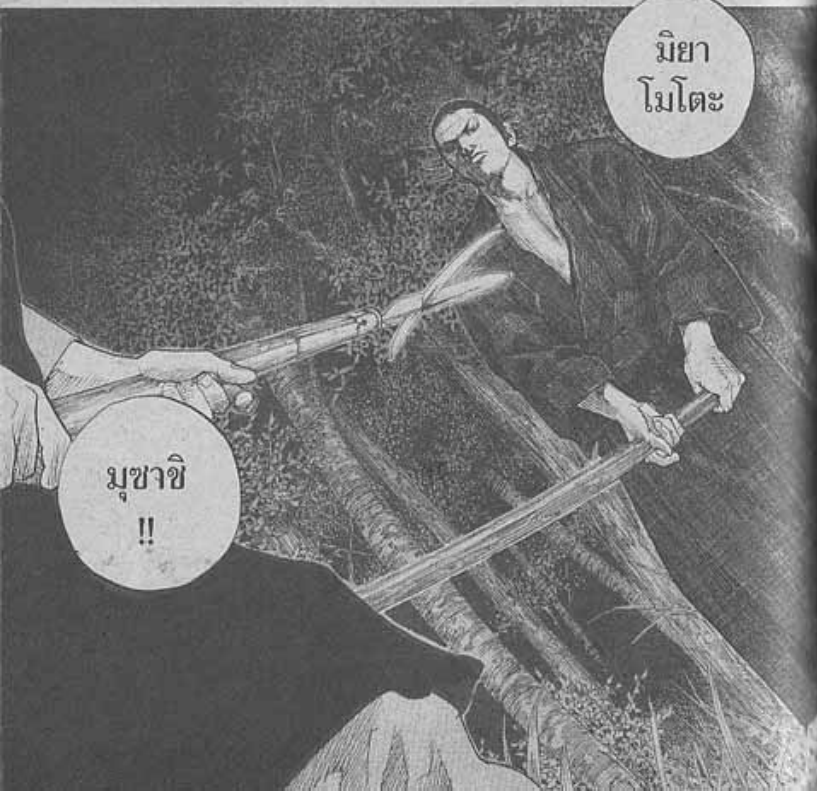
.....!

วิถีแห่งดาบ.....
อย่างหนึ่ง
หรือเจ้าคะ?

นั่นก็เป็น
ยุทธวิธีรบ

อิม
?

มียา
โมโตะ

มุซาชิ
!!

ตั้งกับอยู่ใน
สนามรบ
อันทรมาณ

นักดาบที่ข้า
เคยรู้จักจะโหด
และเลือดร้อน
กว่านี้

เมื่อกี้
ข้ารู้สึกว่
ท่านสงบมาก

พอเห็น

อยากจะ
เข้าไป
โอบกอด

แล้ว
อยากจะ
ร้องไห้

นั่นหรอ
!?

.....!!

ไม่เคย
ได้ยิน
ชื่อนี้
เลยนะ

เอ๋
.....

มันเป็น
ใครวะ
โทน
ลองเล่า
ให้ฟังซิ!
ทำไม?
!

มียาโมโตะ
.....
มุซาชิ

ข้าว่า
อินซุน
นั่นแหละ
ที่แน่กว่า
.....

ใช้จิตต่อสู้กับ
จนไม่สามารถ
ขยับเขยื้อน
ได้
และ
ในเวลา
เช่นนี้แหละ

เจ้าเคยมี
อะกัน?
ท่า?
?

ที่พลังของทั้งคู่
จะลดลง
อย่างรวดเร็ว

จงดู
ให้ดี

เอ่อ...อินซุน
ด้วยหรือ
ชอบ?

ซำก็เคยเป็นอย่างนั้น

จนกระทั่งซำได้มาเจออาจารย์ของซำ

อายุก็ประมาณได้ 50 แล้ว.....

ซำนับถือท่าน

นักดาบหนึ่งในปรุพีชื่อลีลัน คามิอิชิมีอิเตะโนะ คามิอิเตะซึเนะ

ซำขอเป็นผู้ชนะ !!

ถาวรต่อสู้ครั้งนี้

ทุกคนที่หมู่บ้านกลัวเขากันหมด เพราะชอบใช้กำลัง....

เมื่อก่อนเขาชื่อชินเม็ง ทาเคไซ เจ้าคะ

เจ้ามียาโมโตะมุซาชิ มันเป็นใคร มันก็เป็นคนที่ชอบดาบเหมือนกันเรอะ

เวลาพูดถึงหมอนี่แล้วมันน้อยขี้มโหู่ขี้มโหู่ขี้มโหู่

ว่าไงชอบมันเรอะ?

ชอบมันเรอะ?

ชายที่ชอบการต่อสู้.....

แพะแพะ

มูซาชิ

มูซาชิ

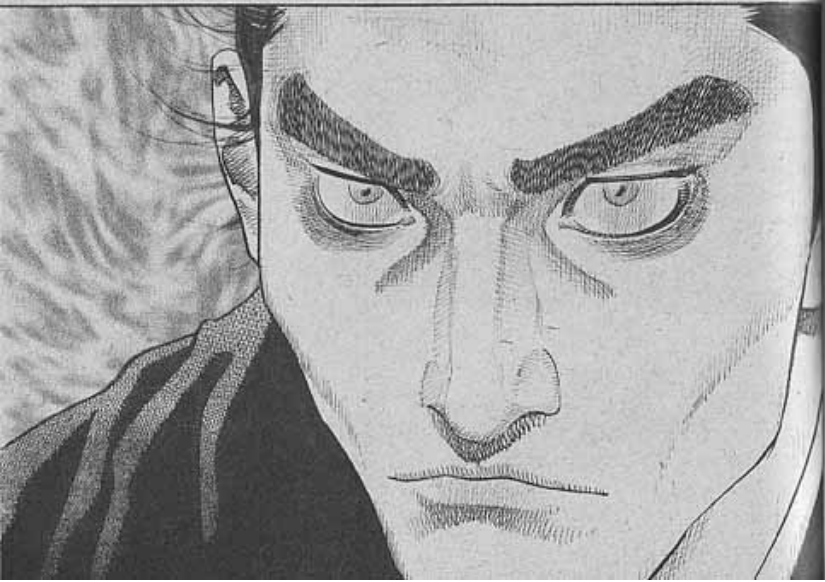
มูซาชิ

มูซาชิ

Vagabond

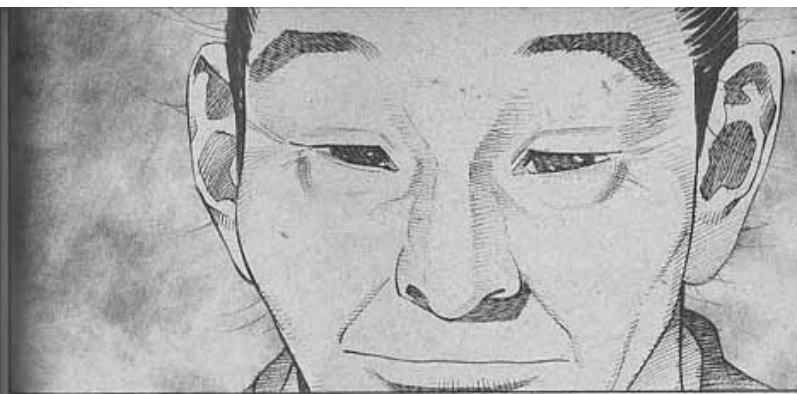
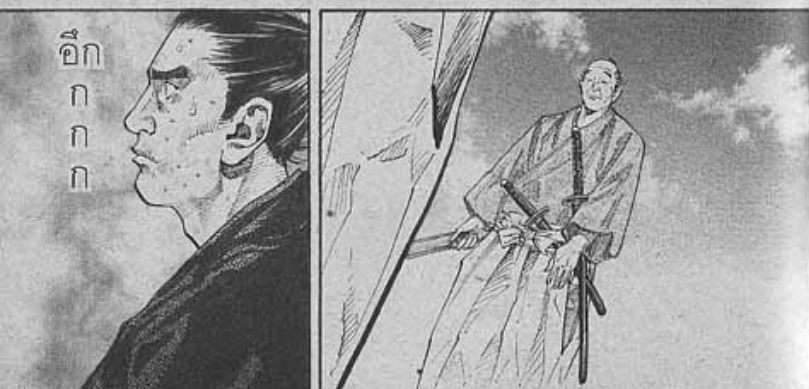
ตอนที่ 67
คามิอชิมีอิสะเนะคามิ
อิเดะชิเนะ

แฮ็ก

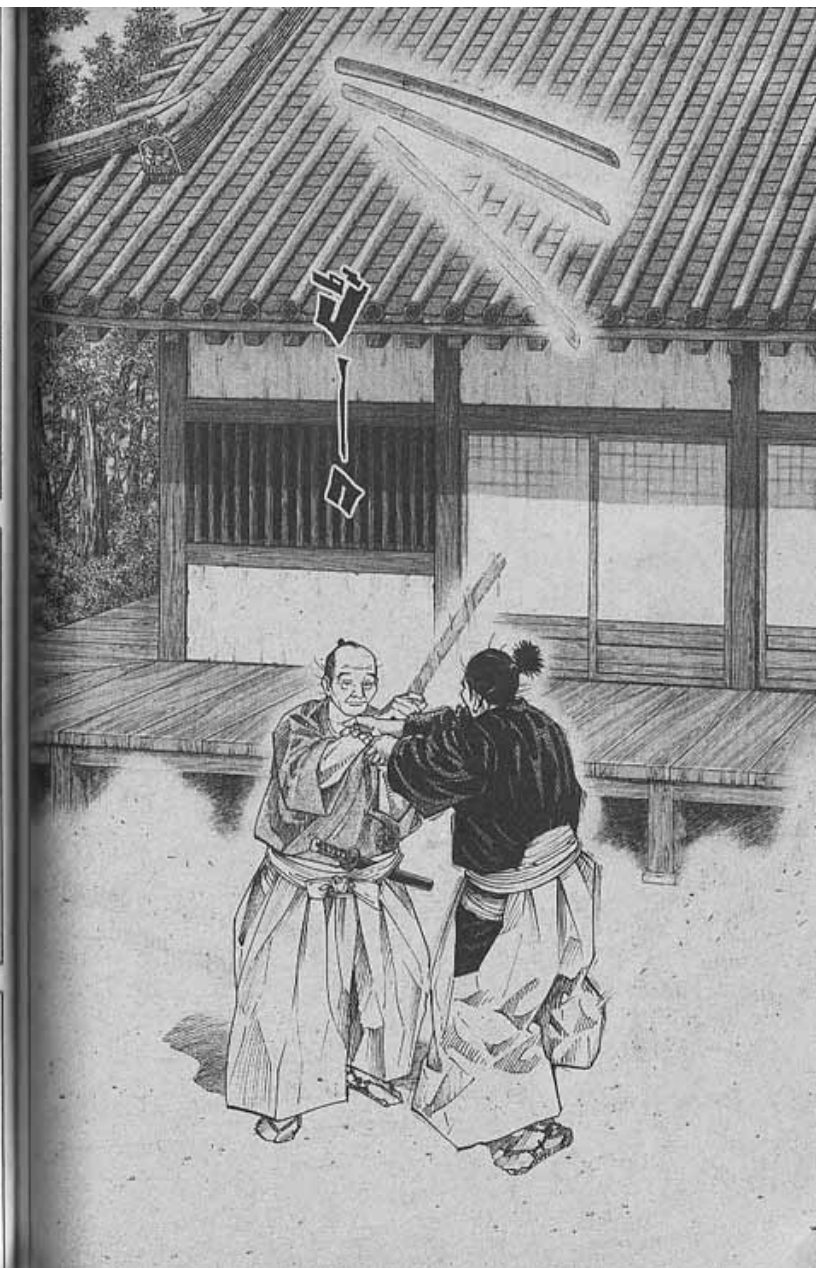
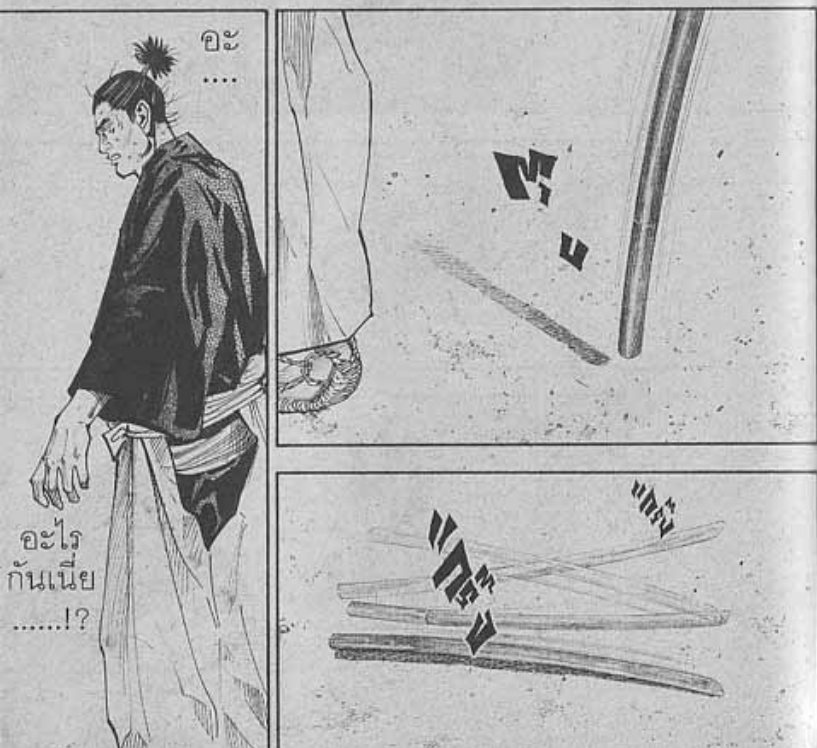
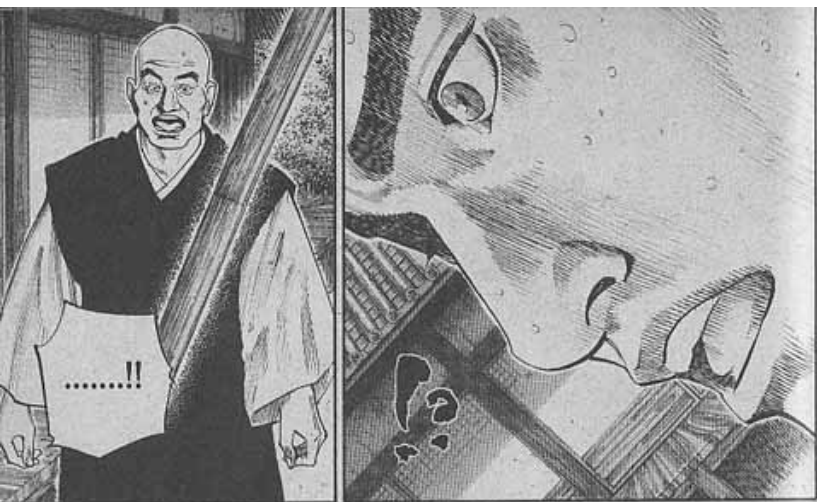
ฮัก

แฮ็ก

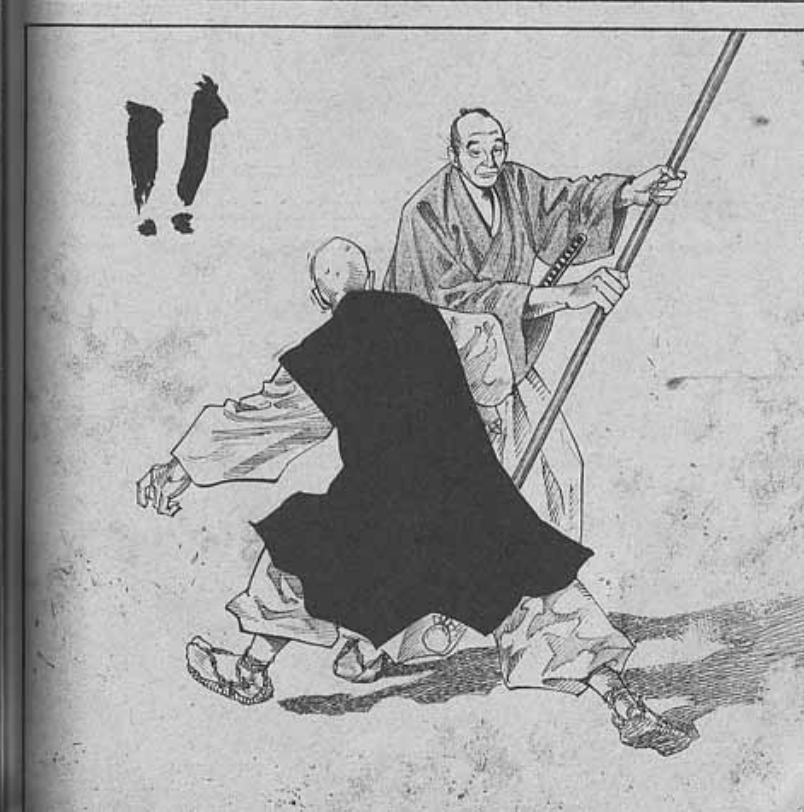
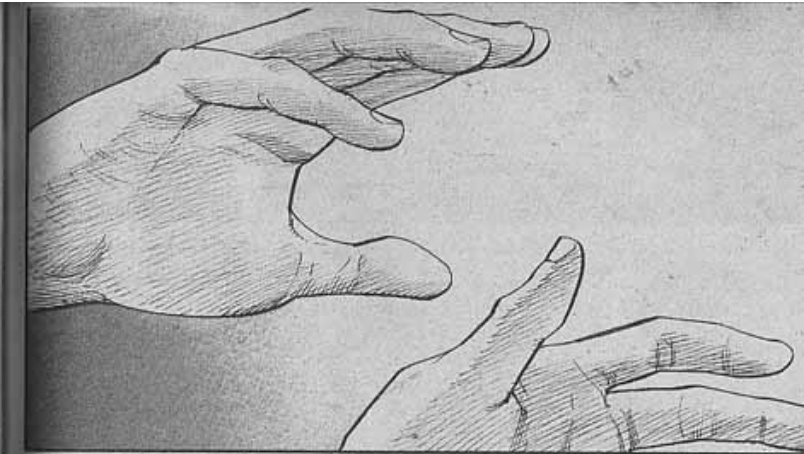

คงไม่ใช่เป็น
สิ่งที่จะล้มคนลง
ได้แน่ ๆ....!!

และหลังจากนั้น
อีกวัน
มุเนะโยชิ
ก็เข้าไปค้ำับ
ขอประดาบ
เช่นเดิม

วัน
รุ่งขึ้น

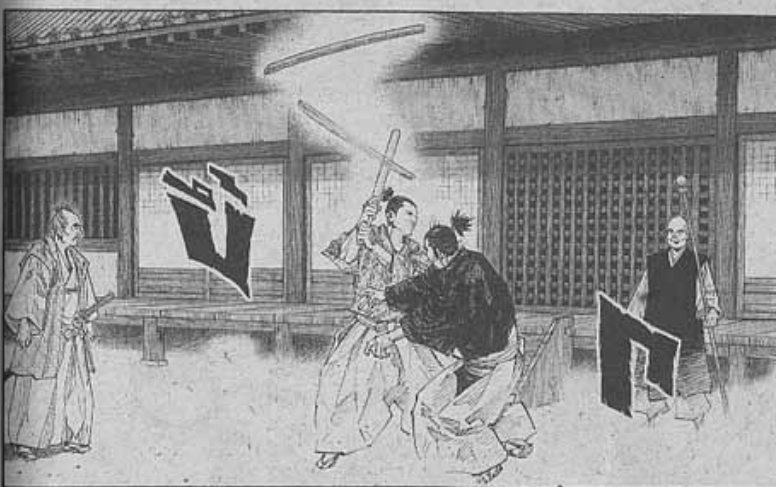
อย่าก็้แหง
ไ้ได้กัน้อย
!!

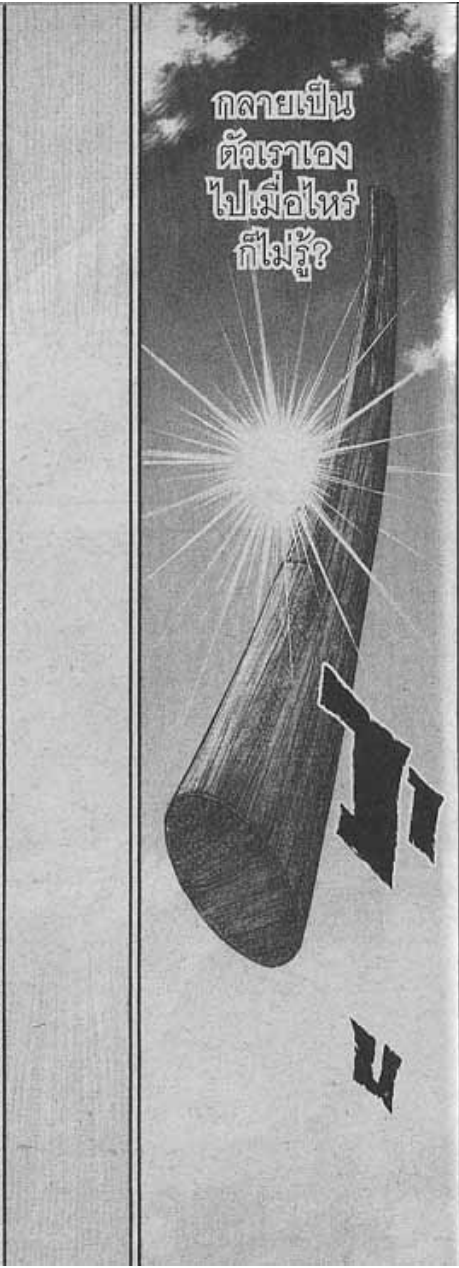

สู้บ

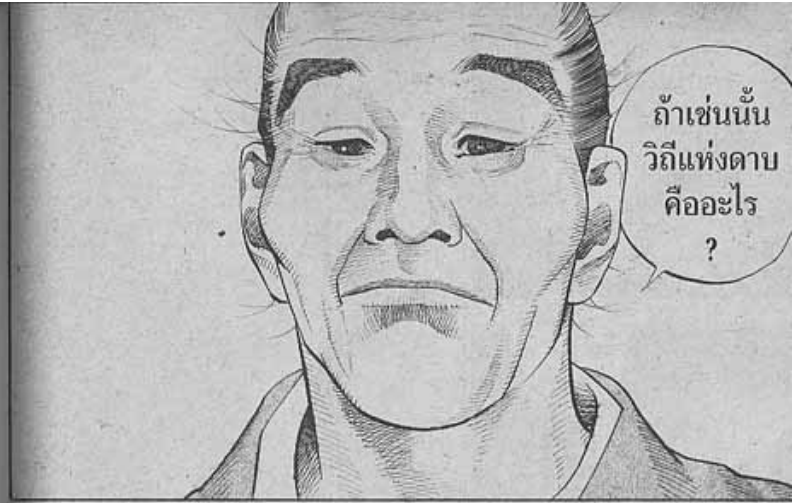
ถ้าท่าน
อยากจะสู้มา
ขนาดนั้นละ
ข้า อิคิดะ
bungโกโร่

ผู้ซึ่งเป็นทั้ง
หลานและศิษย์
จะขอประมือ
กับท่านเอง

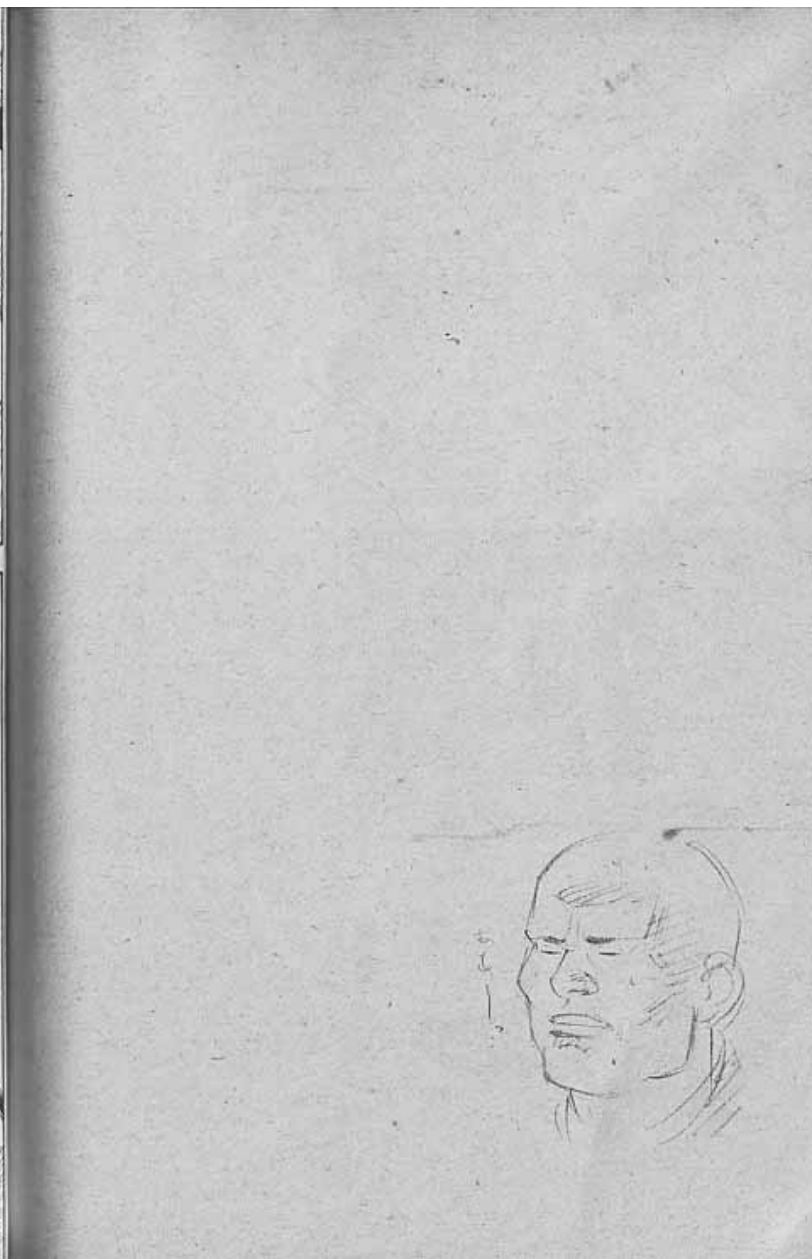

Vagabond

ตอนที่ 68 ไร่ตบ

“จงดุ
ซำลี”

“แสดงความ
แข็งแกร่ง”
“แสดงการ
มีตัวตน”

.....

ดาบและ
วิชาต่อสู้

มีเพื่อ
สิ่งนั้น
เองรี?

ท่าน
อาจารย์
กล่าวว่า

จงดุ
ซำลี

“อึดตา”

ดาบของยางิยู
มูเนะโยชิ
ในตอนนั้น
เต็มไปด้วยสิ่งนั้น
เพียงอย่างเดียว

“ความคิด
ที่ต้องการ
เพียงแต่
จะชนะ”

“ต้องการ
แสดงพลัง
กำลัง”

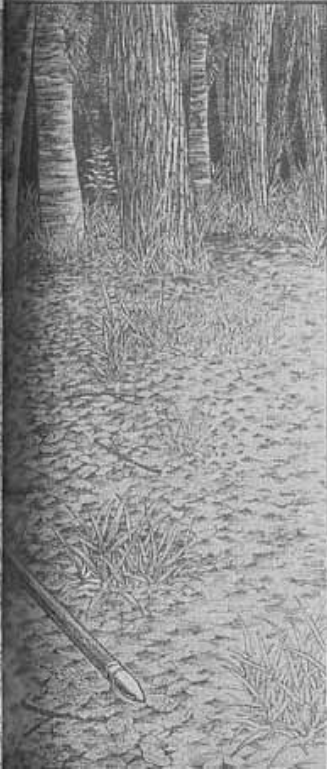

ดาบที่
เรานับว่า
เป็น
เยี่ยงชีวิต

เป็นลิง
เล็กน้อย
เพียงนั้น
เองรึ?

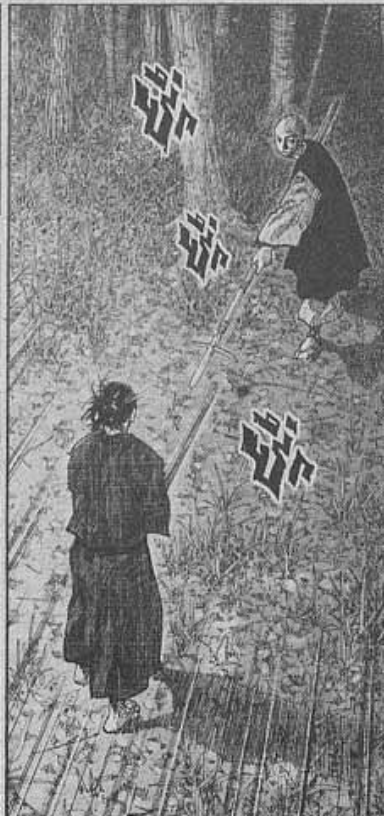
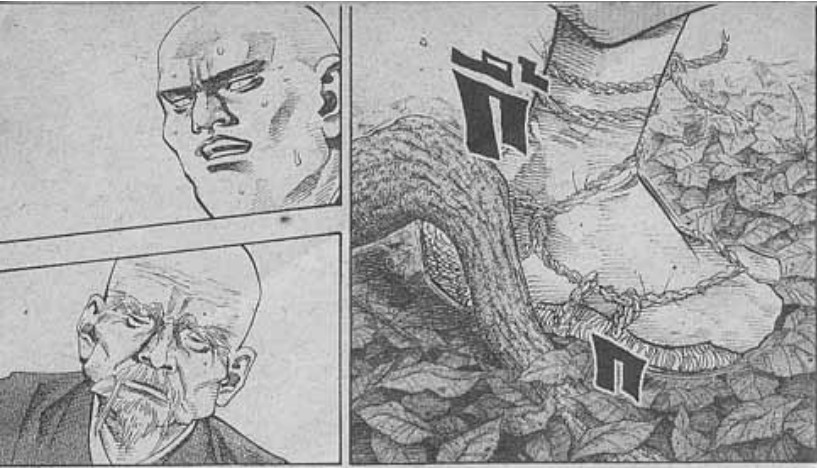
คือ
ฟ้าและดิน

ดาบ
ของเรา

เมื่อตอนที่เจอมุซาชิครั้งแรก

อินซุนเป็นรองรี.....!

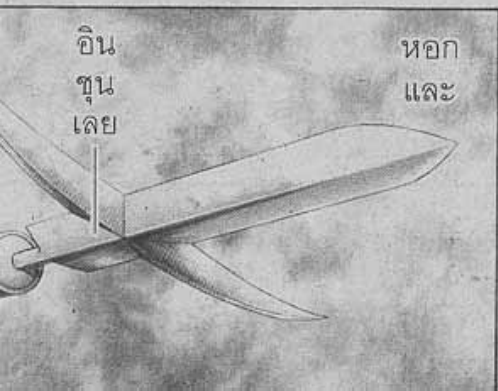
การสู้...
การสู้ในเขา

มันบอกว่ากูเขาเป็นอาจารย์ของมัน

ฮึก

ฮึก

อินซุนเลย

หอกและ

มันไม่กลัว

ฮึก
ฮึก
ฮึก

ฮึก
ฮึก
ฮึก

จริงๆแล้ว
ข้าอยากจะ
ทิ้งหอกแล้วนั่งแปะ
ลงตรงนั้น
มากกว่า

ร้องไป
ก็วิ่งเตลิด
เปิดเปิงไป
แต่ข้า
ไม่มีวิธีอื่น

ตอนที่
อาจารย์ทิ้งไม้ไผ่
และยื่นผงาด
ต่อหน้าข้ามัน

ใน
ตอนนั้น

ไร
ดาบ

แฮ็ก

ฮึ

อินซุน
.....!?

แฮ็ก

แฮ็ก

แฮ็ก

ฮึ

ราวกับ
ร่างอาจารย์
จะเป็นหนึ่งเดียว
กับฟ้า

ช่างยิ่งใหญ่
เหลือเกิน

ข้าแหกปาก
ร้องจน
สุดเสียง

